

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1990	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 81

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1884

Διαρρυθμίσεις στην έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζεται από 28 Απριλίου 1990, ως εξής:

	ΕΙΔΟΣ	ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜ. ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓ. ΜΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΧ.	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
	(1)	(2)	(3)	(4)
α.	Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.31	70.000	χιλιόλιτρο
β.	Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10.00.35	47.440	χιλιόλιτρο
γ.	Βενζίνη χωρίς μόλυβδο	27.10.00.33	38.169	χιλιόλιτρο
δ.	Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10.00.35	46.907	χιλιόλιτρο
ε.	Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 του ν. 3686/57 (ΦΕΚ Α'/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 του ν. 827/78 (ΦΕΚ Α'/194)	27.10.00.35	31.491	χιλιόλιτρο
στ.	Ειδικό καύσιμο αεριωθουμένων τύπου βενζίνης	27.10.00.37	70.000	χιλιόλιτρο
ζ.	Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο που παραλαμβάνεται με τους όρους των διατάξεων του β.δ. 57/24.1.67 (ΦΕΚ 14/67/Α')	27.10.00.25	4.000	μετρ. τόν.
η.	Φωτιστικό πετρέλαιο	27.10.00.55	56.332	μετρ. τόν.
θ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Α.	27.10.00.69	16.636	χιλιόλιτρο
ι.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Β.	27.10.00.69	16.830	χιλιόλιτρο
ια.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5 κατά βάρος	27.10.00.69	16.830	χιλιόλιτρο
ιβ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) άλλο από εκείνο των περιπτώσεων θ',ι' και ια'	27.10.00.69	17.500	χιλιόλιτρο
ιγ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης λεωφορείων «AUTOMOTIVE DIESEL»	27.10.00.59	17.150	χιλιόλιτρο

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1β, 1γ, και 1δ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλουτρο.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 28 Απριλίου 1990.

Άρθρο 2
Φορολογία πρώτων υλών παραγωγής ζύθου και εισαγόμενου ζύθου

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, ο οποίος επιβάλλεται στη βύνη, καθώς και σε κάθε άλλη πρώτη ύλη (αμυλούχο ή ζάχαρο) εγχώριας παραγωγής ή εισαγόμενης, που καταναλώνονται στην επικράτεια με τη χρησιμοποίησή τους για την παραγωγή ζύθου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.δ/τος της 29-12-1923, όπως τούτο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 1839/1989, αυξάνεται σε 153 δραχμές κατά κιλό εκχυλίσματος πρώτης ύλης.

2. Ειδικά για το εκχύλισμα που αντιστοιχεί στο ζύθο, ο οποίος εισάγεται από το εξωτερικό, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης αυξάνεται σε 166,5 δραχμές κατά κιλό εκχυλίσματος.

3. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, για το εκχύλισμα που αντιστοιχεί στον εισαγόμενο από το εξωτερικό στη Δωδεκάνησο ζύθο, ορίζεται από 7.4.89 μέχρι και τις 31.5.90 σε δεκαπέντε δραχμές και δεκατέσσερα εκατοστά της δραχμής (15,14) κατά κιλό εκχυλίσματος.

Από την 1.6.90 ο ειδικός αυτός φόρος κατανάλωσης για το εκχύλισμα που αντιστοιχεί στον εισαγόμενο από το εξωτερικό στη Δωδεκάνησο ζύθο αυξάνεται σε είκοσι τρεις (23) δραχμές κατά κιλό εκχυλίσματος.

Άρθρο 3
Καταμετρήσεις ζύθου

Το εδάφιο α' της παρ. 2 του άρθρου πέμπτου του α.ν. 930/1949 (ΦΕΚ 88), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 1839/1989 (ΦΕΚ 90), αντικαθίσταται ως εξής:

«2α. Σε περίπτωση αύξησης του ειδικού φόρου κατανάλωσης της βύνης, καθώς και κάθε άλλης πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ζύθου, η αύξηση αυτή επεκτείνεται και στις ποσότητες της βύνης και κάθε άλλης πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ζύθου, που βρίσκεται αυτούσια κατά την ημέρα έναρξης της ισχύος της νέας φορολογίας στα ζυθοποιεία που παράγουν ζύθο είτε για λογαριασμό τους είτε για λογαριασμό άλλων, ή που αντιστοιχεί στις ποσότητες του ζυθογλεύκους και του ζύθου που βρίσκονται στα ζυθοποιεία με την πιο πάνω έννοια ή στις αποθήκες τους ή που κατέχουν οι πρατηριούχοι, αντιπρόσωποι επαρχιών και άλλοι επαγγελματίες που διαθέτουν ζύθο αποκλειστικά χονδρικώς ή με μικτό τρόπο δηλ. χονδρικώς και λιανικώς, έστω και παράλληλα με το εμπόριο άλλων προϊόντων.»

Άρθρο 4
Φόρος κατανάλωσης οινοπνεύματος

1. Ο φόρος κατανάλωσης του οινοπνεύματος που επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του κώδικα των νόμων «περί φορολογίας του οινοπνεύματος», όπως οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 3 του ν. 1870/1989, ορίζεται ως εξής:

α. Για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου εγχώριου οινοπνεύματος και αποσταγμάτων που περιέχουν οινόπνευμα δραχμές τετρακόσιες (400).

β. Για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου εγχώριου οινοπνεύματος, που προορίζεται για την παρασκευή οίνων ελεγχόμενης ονομασίας προέλευσης δραχμές διακόσιες (200).

2. Για το οινόπνευμα ή οινοπνευματικά προϊόντα, που εισάγονται από το εξωτερικό, ο κατά την παράγραφο 1 φόρος ορίζεται:

α. Για οινόπνευμα κάθε δύναμης και αποσταγμάτων που περιέχουν οινόπνευμα, φόρος κατανάλωσης δραχμές τετρακόσιες (400) για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου οινοπνεύματος.

β. Για οινοπνευματώδη ποτά ή χημικά προϊόντα ή φαρμακευτικά ή βιομηχανικά, φόρος κατανάλωσης τετρακόσιες (400) δραχμές για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου οινοπνεύματος που περιέχουν.

γ. Οι οίνοι, που εισάγονται από το εξωτερικό και έχουν ολικό αλκοολικό τίτλο πάνω από 12, καταβάλλουν για το οινόπνευμα που περιέχουν, πάνω από τον ολικό αλκοολικό τίτλο 12, φόρο κατανάλωσης τετρακόσιες (400) δραχμές για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρο.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 5
Τροποποίηση διατάξεων του κώδικα νόμων «περί φορολογίας οινοπνεύματος»(β.δ. 14-2-1939, ΦΕΚ 77/18-2-1939) και άλλες διατάξεις

1. Καταργείται η υποχρέωση καταβολής εισφοράς υπέρ αναγκαστικών δανείων, που προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις του ν. 2749/1922 και τις σχετικές μεταγενέστερες διατάξεις.

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 15 προστίθενται τα εδάφια υπ' αριθ. γ', δ', ε', στ', ζ', και η', ενώ τα εδάφια που ήδη υπάρχουν στην παράγραφο αυτήν αριθμούνται σαν εδάφια α' και β'.

«γ. Επιτρέπεται η εξαγωγή από οινοπνευματοποιείο Β' κατηγορίας ή αποσταγματοποιείο ή αποθήκη αποταμίευσης οινοπνεύματος καθαρού ή παντός είδους αλκοολούχου αποστάγματος και παραλαβή αυτών από οινοποιούς, για αναμίξεις με οίνους, από ποτοποιούς και αρωματοποιούς, με αναστολή καταβολής του φόρου κατανάλωσης και του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που προβλέπονται από το άρθρο 2 του κώδικα αυτού και το άρθρο 3 του ν. 1477/1984, όπως ισχύουν, για τις πρώτες αυτές ύλες παρασκευής αλκοολούχων προϊόντων, μέχρι 3 μήνες από την ημέρα εξαγωγής τους από το εργοστάσιο που παράχθηκαν ή από την αποθήκη αποταμίευσής τους, με την προϋπόθεση ότι οι παραλαμβάνοντες τις ύλες αυτές, πριν την παραλαβή τους, θα έχουν καταθέσει εγγυητική επιστολή τράπεζας, παραιτούμενης της τράπεζας αυτής παντός είδους ενστάσεων, που θα καλύπτει το φόρο κατανάλωσης και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, που αναλογεί στην ποσότητα που παραλαμβάνεται.

Η εγγυητική επιστολή θα εκδίδεται προς τη Διεύθυνση Χημικών Υπηρεσιών του Γενικού Χημείου του Κράτους, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται το οινοπνευματοποιείο Β' κατηγορίας ή η αποθήκη αποταμίευσης ή το αποσταγματοποιείο, από το οποίο προμηθεύεται το οινόπνευμα ή παντός είδους αλκοολούχο απόσταγμα ο αγοραστής, υπέρ του αγοραστού αυτού.

Η καταβολή του χρηματικού ποσού, που αναφέρεται στην εγγυητική επιστολή της εκδούσας τράπεζας, θα γίνεται στη Δ.Ο.Υ. της περιοχής της πιο πάνω αναφερόμενης Διεύθυνσης Χημικών Υπηρεσιών του Γενικού Χημείου του Κράτους.

Το εδάφιο αυτό έχει ισχύ για τους παραλαμβάνοντες κάθε φορά καθαρό οινόπνευμα από 500 χιλιόγραμμα και πάνω και παντός είδους αλκοολούχο απόσταγμα από 250 χιλιόγραμμα και πάνω, ενώ δεν έχει ισχύ για τους παραλαμβάνοντες παντός είδους οινόπνευμα για εμφιάλωση. Στη βάση επιβολής του Φ.Π.Α. περιλαμβάνονται και τα ποσά των φόρων, των οποίων αναστέλλεται η καταβολή.

Η διαδικασία είσπραξης του χρηματικού ποσού, σε περίπτωση κατάπτωσης της εγγυητικής επιστολής της τράπεζας, καθώς και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου αυτού, θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

δ. Στην περίπτωση που ένας οινοποιός, ποτοποιός ή αρωματοποιός, που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο γ', δεν καταβάλει το χρηματικό ποσό που αναφέρεται στην εγγυητική επιστολή, που έχει εκδώσει η τράπεζα υπέρ αυτού, εντός της προθεσμίας των τριών (3) μηνών και ακολουθήσει κατάπτωση αυτής, θα στερηθεί του δικαιώματος παραλαβής οινοπνεύματος ή παντός είδους αλκοολούχου αποστάγματος σύμφωνα με τους όρους του προηγούμενου εδαφίου γ', για διάστημα τριών (3) μηνών από την ημερομηνία λήξεως πληρωμής της εγγυητικής επιστολής και, στην περίπτωση που υπάρξει κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής για δεύτερη φορά, στερείται του δικαιώματος αυτού για έξι (6) μήνες από την ημερομηνία λήξεως της δεύτερης εγγυητικής επιστολής.

Αν τα πιο πάνω συμβούν και για τρίτη φορά, από τότε και στο εξής ο οινοποιός, ποτοποιός ή αρωματοποιός αυτός θα στερηθεί τελείως του δικαιώματος παραλαβής οινοπνεύματος και παντός είδους αλκοολούχου αποστάγματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου γ'.

ε. Οι διατάξεις των πιο πάνω εδαφίων γ' και δ' ισχύουν και για όμοιες ύλες που εισάγονται από την αλλοδαπή για παρασκευή αλκοολούχων προϊόντων, εξαιρουμένων των αλκοολούχων ποτών και άλλων αλκοολούχων προϊόντων που εισάγονται εμφιαλωμένα, έτοιμα για κατανάλωση.

στ. Τα παντός είδους αλκοολούχα αποστάγματα, συμπεριλαμβανομένου και του αποστάγματος οίνου, υπόκεινται στις ίδιες φορολογικές επιβαρύνσεις και λοιπά δικαιώματα, που προβλέπονται από τον κώδικα τούτο για το καθαρό οινόπνευμα.

ζ. Από την 1η Απριλίου μέχρι και την 30ή Μαΐου κάθε χρόνο οι οινοποιοί, αρωματοποιοί και ποτοποιοί, που παρέλαβαν καθαρό οινόπνευμα ή παντός είδους αλκοολούχα αποστάγματα με άμεση καταβολή των φόρων ή με αναστολή καταβολής αυτών, όπως αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο γ', για αναμίξεις με οίνους ή για παρασκευή αλκοολούχων προϊόντων, δικαιούνται να παραλαμβάνουν, με απαλλαγή από το φόρο κατανάλωσης, τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και λοιπές φορολογικές επιβαρύνσεις και δικαιώματα υπέρ του Δημοσίου, πλην Φ.Π.Α., ποσότητα καθαρού οινοπνεύματος και παντός είδους αλκοολούχου αποστάγματος σε χιλιόγραμμα άνυδρα ίση με το 2% της συνολικής ποσότητας σε χιλιόγραμμα άνυδρα των υλών αυτών, που παρέλαβαν από την 31η Μαρτίου του προηγούμενου έτους μέχρι την 30ή Απριλίου του τρέχοντος έτους, σαν απώλειες και φύρες κατά τη μεταφορά των υλών αυτών, κατά την παραμονή τους, την τυχόν απόσταξη μέρους ή ολόκληρης της ποσότητας των πρώτων αυτών υλών για την παρασκευή των αλκοολούχων προϊόντων τους και την εμφιάλωση του τελικού προϊόντος για τη διάθεσή του στην εγχώρια κατανάλωση.

Η πιο πάνω απαλλαγή δεν ισχύει για το παντός είδους οινόπνευμα που παραλαμβάνεται για εμφιάλωσή του και διάθεσή του στην κατανάλωση.

η. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ζ' είναι ανεξάρτητες από τις διατάξεις του άρθρου 18 του κώδικα τούτου, που εξακολουθούν να ισχύουν όπως έχουν.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 16 προστίθεται εδάφιο α' ως εξής:

«α. Εξαγωγή ή μεταφορά οινοπνεύματος ή παντός είδους αποστάγματος από οινοπνευματοποιείο Β' κατηγορίας ή αποσταγματοποιείο στα οποία παράχθηκαν ή από αποθήκη αποταμίευσης οινοπνευματοποιού ή ποτοποιού, επιτρέπεται μόνο με έγγραφη άδεια, στην οποία να αναγράφεται το όνομα του αποστολέα και του παραλήπτη, ο αριθμός και το είδος των δοχείων που περιέχουν τις ύλες αυτές, το βάρος αυτών, μικτό και καθαρό σε χιλιόγραμμα, το είδος και ο βαθμός του μεταφερόμενου οινοπνεύματος ή παντός είδους αποστάγματος, το περιεχόμενο άνυδρο οινόπνευμα, τα στοιχεία της εγγυητικής επιστολής τράπεζας, για την περίπτωση παραλαβής αυτών με αναστολή καταβολής του φόρου, τον προορισμό αυτού, καθώς και την προθεσμία στην οποία πρέπει να γίνει η μεταφορά».

4. Στο τέλος της παραγράφου 4Α του άρθρου 5, η οποία προστέθηκε στο άρθρο αυτό με το άρθρο 3 του ν. 1802/1988, προστίθενται εδάφια δ' και ε' ως ακολούθως:

«4Α. δ) Η κυκλοφορία αλκοολούχων ποτών, που παράγονται από απόσταγμα στεμφύλων, το οποίο παράγεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραπάνω εδαφίων, επιτρέπεται μόνο κατόπιν αδείας της εποπτεύουσας Υπηρεσίας του Γενικού Χημείου του Κράτους. Η άδεια αυτή χορηγείται μετά από επικόλληση, επί των φιαλών των αλκοολούχων αυτών ποτών, ταινιών ελέγχου οινοπνευματωδών ποτών, ομοίων προς εκείνες που έχουν καθοριστεί για τα οινοπνευματώδη ποτά αλλοδαπής με το ν.δ. 13/1968.

ε) Δύναται ο Υπουργός των Οικονομικών να επιβάλλει, μετά από εισήγηση του Γενικού Χημείου του Κράτους, την επικόλληση όμοιων ταινιών και για τα λοιπά αλκοολούχα ποτά, που παρασκευάζονται και κυκλοφορούν στην εγχώρια αγορά».

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

6. Η ισχύς των παραγράφων του παρόντος άρθρου ορίζεται ως εξής:

α) Της παραγράφου 1 από 30ής Απριλίου 1990.

β) Των παραγράφων 2, 3 και 4 από 1ης Ιουλίου 1990, εκτός αν άλλως ορίζεται σε αυτές.

Άρθρο 6
Αύξηση συντελεστών του φόρου κατανάλωσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων

1. Το άρθρο 6 του ν. 1870/1989 (ΦΕΚ 250 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6

1. Ο συντελεστής του φόρου κατανάλωσης τσιγάρων αυξάνεται από 44,53% σε 45,03%.

2. Ο συντελεστής του φόρου κατανάλωσης καπνού που επιβάλλεται στα πούρα ή τσιγαρίλλος αυξάνεται από 10% σε 12%.

3. Ο συντελεστής του φόρου κατανάλωσης καπνού που επιβάλλεται στον καπνό καπνίσματος, αναρρόφησης και μασήματος αυξάνεται από 41% σε 42%».

2. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από 1η Μαΐου 1990.

Άρθρο 7
Ρυθμίσεις στα τέλη χαρτοσήμου

1. Το τέλος χαρτοσήμου, που επιβάλλεται στις αποδείξεις, που προβλέπονται από τη διάταξη της παραγράφου 19 του άρθρου 15 του π.δ. της 28-7-1931 (ΦΕΚ Α'/239), αυξάνεται από ένα τοις εκατό (1%) σε δύο τοις εκατό (2%).

2. Τα τέλη χαρτοσήμου που ορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν.δ. 1146/1972 (ΦΕΚ Α'/64), όπως ισχύουν, διπλασιάζονται. Με την επιφύλαξη των διατάξεων περί επιβολής ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) στα τέλη χαρτοσήμου υπέρ Ο.Γ.Α., Τ.Ε.Β.Ε. και Τ.Α.Ε., τα υπέρ οποιουδήποτε άλλου τρίτου προβλεπόμενα, από τις σχετικές με αυτούς διατάξεις, έσοδα από κρατήσεις, εισφορές, τέλη, δικαιώματα κ.τ.λ., που υπολογίζονται στα τέλη χαρτοσήμου, εξακολουθούν να υπολογίζονται στα τέλη χαρτοσήμου στα οποία υπολογίζονταν και πριν από την αύξηση που γίνεται με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

3. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 8
Επιβολή ειδικού φόρου στις ραδιοφωνικές διαφημίσεις

1. Επιβάλλεται ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που γίνονται από το ραδιόφωνο. Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε επτά τοις εκατό (7%) στην αξία της διαφήμισης. Το φόρο εισπράττει η ραδιοφωνική επιχείρηση και τον αποδίδει στο Δημόσιο, με δηλώσεις που υποβάλλονται εντός των μηνών Απριλίου, Ιουλίου, Οκτωβρίου και Ιανουαρίου για τα έσοδα του προηγούμενου ημερολογιακού τριμήνου.

Για τα λοιπά θέματα της υποβολής της δήλωσης, την επαλήθευση αυτής, τη βεβαίωση και είσπραξη του φόρου, τις προσαυξήσεις και τα πρόστιμα, την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου, την έκδοση των καταλογιστικών πράξεων, την άσκηση των προσφυγών και ένδικων μέσων και γενικά τη διαδικασία βεβαίωσης του φόρου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τον ειδικό φόρο της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 1326/1983 (ΦΕΚ Α'/19).

2. Οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν.δ. 4242/1962 (ΦΕΚ Α'/135), όπως ισχύουν, εφαρμόζονται ανάλογα και στον ειδικό φόρο που

επιβάλλεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, καθώς και στον ειδικό φόρο της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 1326/1983.

3. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από την 1η Νοεμβρίου 1990.

Άρθρο 9
Αύξηση τελών κυκλοφορίας και εισφοράς αυτοκινήτων

1. Τα κατά τις ισχύουσες διατάξεις τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων οχημάτων και μοτοσυκλεττών αυξάνονται από 1-1-1991 κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%). Από την αύξηση αυτήν εξαιρούνται τα αυτοκίνητα οχήματα για τα οποία τα τέλη κυκλοφορίας αυξήθηκαν με τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 1870/1989(ΦΕΚ Α'/250), καθώς και τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως που έχουν χαρακτηριστεί ή χαρακτηρίζονται, κατά τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά, ως αυτοκίνητα νέας τεχνολογίας ή αντιρρυπαντικής τεχνολογίας.

2. Τα ποσά της εισφοράς, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ν.δ. 49/1968 (ΦΕΚ Α'/294), όπως κωδικοποιήθηκε με το άρθρο μόνο του β.δ. 281/1973 (ΦΕΚ Α'/84), όπως ισχύουν, διπλασιάζονται. Επίσης, ως προς την εισφορά αυτή, διπλασιάζονται τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 22 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ Α'/43). Η ισχύς της διάταξης της παραγράφου αυτής αρχίζει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 10
Αύξηση συντελεστών Φ.Π.Α.

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 1 του ν. 1676/1986 (ΦΕΚ Α/204/29-12-86), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο συντελεστής του φόρου προστιθέμενης αξίας που επιβάλλεται με το ν. 1642/1986 (ΦΕΚ Α'/125) ορίζεται σε δεκαοκτώ τοις εκατό (18%) στη φορολογητέα αξία.

2. Κατ' εξαίρεση για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα ΙΙ και ΙΙΙ του ν. 1642/1986 ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε οκτώ τοις εκατό (8%) και σε τριάντα έξι τοις εκατό (36%) αντίστοιχα».

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από την 28η Απριλίου 1990.

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν.1676/1986 (ΦΕΚ 204Α'/29.12.86), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η ίδια μείωση ισχύει και για τα αγαθά που εισάγονται από το εξωτερικό στα νησιά αυτά, όπως και για τις υπηρεσίες που παρέχονται αποκλειστικά για την περιοχή αυτήν από υποκείμενο στο φόρο που κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης είναι εγκατεστημένος στην ίδια περιοχή.

Η πιο πάνω μείωση των συντελεστών δεν ισχύει για τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα.»

4. Στο άρθρο 2 του ν.1676/1986 (ΦΕΚ 204Α/29.12.86), όπως ισχύει, προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται η διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού».

Άρθρο 11
Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις διατάξεων του ν. 1642/1986

Οι κατωτέρω διατάξεις του ν. 1642/1986 (ΦΕΚ Α'/125), όπως ισχύουν, τροποποιούνται και συμπληρώνονται ως εξής:

1. Στην παράγραφο 9 του άρθρου 32 προστίθεται νέο εδάφιο δεύτερο ως εξής:

«Επίσης με δήλωσή τους, που υποβάλλεται στον αρμόδιο οικονομικό έφορο μέσα στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, οι επιχειρήσεις μπορούν να μετατάσσονται από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου από το ειδικό καθεστώς των μικρών επιχειρήσεων στις απαλλασσόμενες ή από το κανονικό καθεστώς στο ειδικό καθεστώς των μικρών επιχειρήσεων ή τις απαλλασσόμενες εφ' όσον δεν έχουν υποχρέωση παραμονής στο ίδιο καθεστώς»

2. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 10 του άρθρου 32 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν μια επιχείρηση μετατάσσεται υποχρεωτικά ή προαιρετικά από ένα καθεστώς σε άλλο, τα αποθέματα των εμπορεύσιμων αγαθών, τα οποία υπάρχουν την τελευταία ημέρα της διαχειριστικής περιόδου που προηγείται του χρόνου της μετάταξης, απογράφονται, εφ' όσον από τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων επιβάλλεται η σύνταξη απογραφής κατά συντελεστή φόρου που ισχύει την τελευταία ημέρα της διαχειριστικής περιόδου που προηγείται της μετάταξης και αποτιμώνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων».

3. Η υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης α' της παραγράφου 10 του άρθρου 32 αντικαθίσταται ως εξής:

«(αα). Όταν τα βιβλία του νέου καθεστώτος είναι δεύτερης κατηγορίας, τα ακαθάριστα έσοδα κατά τη διαχειριστική περίοδο, κατά την οποία τηρήθηκαν για πρώτη φορά βιβλία δεύτερης κατηγορίας, δεν μπορούν να υπερβούν τα ακαθάριστα έσοδα, τα οποία βρίσκονται με τη χρήση του συντελεστή μικτού κέρδους που προκύπτει από τη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 32 και με βάση τα αγορασθέντα εμπορεύσιμα αγαθά ή παραχθέντα έτοιμα προϊόντα μέσα σ' αυτήν την περίοδο.

Όταν όμως τα ακαθάριστα έσοδα αυτής της περιόδου που προκύπτουν με βάση τα δεδομένα των βιβλίων και στοιχείων, μειωμένα κατά τα ακαθάριστα έσοδα της προηγούμενης διαχειριστικής περιόδου κατά την οποία είχαν τηρηθεί βιβλία πρώτης κατηγορίας, είναι μεγαλύτερα από τα ακαθάριστα έσοδα της ίδιας περιόδου που βρίσκονται με βάση τα αγορασθέντα εμπορεύσιμο αγαθά ή παραχθέντα έτοιμα προϊόντα, τότε τα μεγαλύτερα αυτά ακαθάριστα έσοδα θεωρούνται ως έσοδα της διαχειριστικής περιόδου κατά την οποία τηρήθηκαν για πρώτη φορά βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων.

Οι ανωτέρω διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή στις επιχειρήσεις στις οποίες λόγω της φύσης των εργασιών τους δεν διαθέτουν αποθέματα».

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 31 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορίζεται μεγαλύτερη φορολογική περίοδος και διαφορετική προθεσμία υποβολής της προσωρινής ή εκκαθαριστικής δήλωσης».

5. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του Παραρτήματος IV Κεφάλαιο Β του ν. 1642/1986, που αφορά τους συντελεστές επιστροφής του φόρου στους αγρότες του ειδικού καθεστώτος, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ψάρια νωπά (ζωντανά ή μη) διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, αποξεραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη, καπνιστά, έστω και ψημένα πριν ή κατά τη διάρκεια του καπνίσματος (Δ.Κ. ΕΧ 03.01, ΕΧ 03.02).

2. Μαλακόστρακα και μαλάκια, στα οποία περιλαμβάνονται και τα οστρακοφόρα (έστω και χωρισμένα από το όστρακο ή το κοχύλι τους), νωπά (ζωντανά ή μη) διατηρημένα με απλή ψύξη, κατεψυγμένα, αποξεραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη. Μαλακόστρακο με τα όστρακά τους απλώς βρασμένα σε νερό (Δ.Κ. ΕΧ 03.03).

3. Κατάλοιπα ψαριών (Δ.Κ. ΕΧ 05.05)».

Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 1η Ιουνίου 1990.

Άρθρο 12
Επιβολή ειδικής εισφοράς-Υποκείμενο και αντικείμενο αυτής

Επιβάλλεται ειδική εφάπαξ εισφορά:

α) Στο συνολικό καθαρό εισόδημα που αποκτούν τα φυσικά πρόσωπα από την ατομική άσκηση επιχείρησης ή επαγγέλματος, κα-

τά τις διατάξεις των άρθρων 31, 38 και 45 παράγραφοι 1, 2 και 3 του ν.δ. 3323/1955, κατά περίπτωση.

β) Στο συνολικό καθαρό εισόδημα που αποκτούν ομόρρυθμες, ετερόρρυθμες, περιορισμένης ευθύνης εταιρίες, καθώς και κοινοπραξίες ή κοινωνίες που ασκούν επιχείρηση ή αστικές εταιρίες κερδοσκοπικού χαρακτήρα, όπως αυτό προσδιορίζεται με τις διατάξεις του ν.δ. 3323/1955.

γ) Στο συνολικό καθαρό εισόδημα ή κέρδος όλων ανεξαιρέτως των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών, των δημόσιων, δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων κερδοσκοπικού χαρακτήρα, των συνεταιρισμών και ενώσεών τους, των αλλοδαπών επιχειρήσεων που λειτουργούν με οποιαδήποτε μορφή εταιρίας και των αλλοδαπών οργανισμών, που φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 3843/1958.

Δεν επιβάλλεται εισφορά στα νομικά αυτά πρόσωπα που έχουν συσταθεί από 1-1-1990 και μετά.

Άρθρο 13
Βάση υπολογισμού της εισφοράς

Για τον υπολογισμό της εισφοράς λαμβάνεται υπόψη:

1. Το καθαρό συνολικό εισόδημα των ομόρρυθμων, ετερόρρυθμων, περιορισμένης ευθύνης εταιριών, καθώς και κοινοπραξιών ή κοινωνιών που ασκούν επιχείρηση ή αστικών εταιριών κερδοσκοπικού χαρακτήρα, όπως αυτό προσδιορίζεται με τις διατάξεις του ν.δ. 3323/1955 για χρονικό διάστημα δώδεκα μηνών και προκύπτει από ισολογισμούς που κλείνουν μετά τις 30-12-1989. Προκειμένου για επιχειρήσεις οι οποίες δεν είχαν υποχρέωση σύνταξης ισολογισμού, η εισφορά επιβάλλεται στο καθαρό εισόδημα, που αποκτήθηκε μέσα στο ημερολογιακό έτος 1989. Επίσης το συνολικό καθαρό εισόδημα από την ατομική άσκηση γεωργικής ή εμπορικής γενικά επιχείρησης.

Το πιο πάνω καθαρό εισόδημα μειώνεται, εφ' όσον συντρέχει περίπτωση, με τα ποσά:

α) Μερισμάτων από μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους ημεδαπής ανώνυμης εταιρίας ή κερδών από συμμετοχή στις επιχειρήσεις που αναφέρονται πιο πάνω.

β) Εισοδημάτων που απαλλάσσονται της φορολογίας με βάση τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν.δ. 3323/1955.

γ) Των αφορολόγητων αποθεματικών επενδύσεων που σχηματίσθηκαν με βάση τις διατάξεις οποιουδήποτε αναπτυξιακού νόμου.

Αντίθετα, αυτό δεν μειώνεται με τα ποσά των ζημιών που προέρχονται είτε από μεταφορά από προηγούμενα έτη είτε από συμμετοχή στις επιχειρήσεις που αναφέρονται πιο πάνω.

2. Το καθαρό φορολογούμενο εισόδημα, από την άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος ατομικώς, όπως αυτό προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 47 του ν.δ. 3323/1955 και αποκτήθηκε στο ημερολογιακό έτος 1989.

Κέρδη ή ζημίες, από συμμετοχή των ελεύθερων επαγγελματιών στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της εισφοράς.

3. Στις επιχειρήσεις της περίπτωσης γ' του άρθρου 12, το συνολικό εισόδημα ή κέρδος, όπως αυτό προσδιορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθου 8 του ν.δ. 3843/1958 και του άρθρου 36α του ν.δ. 3323/1955, προκειμένου για τεχνικές επιχειρήσεις, για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) μηνών, που προκύπτει από ισολογισμούς που κλείνουν μετά τις 30-12-1989. Αν δεν υπήρχε υποχρέωση σύνταξης ισολογισμού, η εισφορά επιβάλλεται στο καθαρό εισόδημα ή κέρδος, που αποκτήθηκε μέσα στο ημερολογιακό έτος 1989.

Από το πιο πάνω καθαρό εισόδημα ή κέρδος των επιχειρήσεων αυτών δεν αφαιρούνται:

α) Τα διανεμόμενα, με οποιαδήποτε μορφή, κέρδη.

β) Οι ζημίες που προέρχονται είτε από μεταφορά από προηγούμενα έτη είτε από συμμετοχή σε προσωπικές εταιρίες, κοινοπραξίες, κοινωνίες και εταιρίες περιορισμένης ευθύνης.

Αντίθετα, αφαιρούνται, εφ' όσον συντρέχει περίπτωση:

α) Τα μερίσματα από μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους από άλλες ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες, τα κέρδη από συμμετοχή σε προσωπικές εταιρίες, κοινοπραξίες, κοινωνίες και εταιρίες περιορισμένης ευθύνης.

β) Τα αφορολόγητα αποθεματικά επενδύσεων που σχηματίσθηκαν με βάση τις διατάξεις οποιουδήποτε αναπτυξιακού νόμου.

γ) Τα εισοδήματα που απαλλάσσονται της φορολογίας εισοδήματος, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν.δ. 3843/1958, με εξαίρεση τα εισοδήματα των περιπτώσεων α' και β' της παρ. 3 του ίδιου άρθρου προκειμένου για τα πιστωτικά ιδρύματα.

δ) Τα εισοδήματα των επιχειρήσεων για τα οποία προβλέπεται απαλλαγή από τις διατάξεις του άρθρου 225 του ν. 1065/1980 (ΦΕΚ Α'/168) και ν. 1416/1984 (ΦΕΚ Α'/18).

4. Προκειμένου για επιχειρήσεις που έκλεισαν ισολογισμό μέσα στη διαχειριστική χρήση 1989, λόγω λύσης, μετατροπής ή συγχώνευσης αυτών, για τον υπολογισμό της εισφοράς λαμβάνεται το καθαρό εισόδημα ή κέρδος των επιχειρήσεων αυτών, που προέκυψε κατά το χρόνο λύσης, μετατροπής ή συγχώνευσής τους, εφαρμοζομένων αναλόγως των αναφερομένων στις πιο πάνω παραγράφους 1 και 3.

5. Αν η διαχειριστική περίοδος περιλαμβάνει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του δωδεκαμήνου, η εισφορά επιβάλλεται στα καθαρά κέρδη που αναλογούν σε δωδεκάμηνη περίοδο, τα οποία εξευρίσκονται με επιμερισμό του συνόλου των καθαρών κερδών ανάλογα με τα ακαθάριστα έσοδα της δωδεκάμηνης χρονικής περιόδου και του υπόλοιπου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 14
Υπολογισμός της εισφοράς

Η εισφορά, που επιβάλλεται με τις διατάξεις της απόφασης αυτής, υπολογίζεται με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%) ως εξής:

α) Στο συνολικό καθαρό ποσό που προσδιορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 13, προκειμένου για τους υποχρέους που αναφέρονται σ' αυτές τις παραγράφους.

β) Στο συνολικό καθαρό εισόδημα ή κέρδος, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 13, των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών, των δημόσιων, δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων κερδοσκοπικού χαρακτήρα, των συνεταιρισμών και ενώσεών τους, των αλλοδαπών επιχειρήσεων που λειτουργούν με οποιαδήποτε μορφή.

Άρθρο 15
Βεβαίωση της εισφοράς

1. Η εισφορά του παρόντος βεβαιώνεται οίκοθεν από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας που είναι αρμόδιος για τη φορολογία του φυσικού ή νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων, με βάση τους τίτλους βεβαίωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 59, στην παράγραφο 2 του άρθρου 63, στο άρθρο 16α του ν.δ. 3323/1955 και στο άρθρο 16 του ν.δ. 3843/1958, καθώς και τους ισολογισμούς που συνυποβάλλονται.

Ειδικώς, σε περίπτωση μετατροπής ή συγχώνευσης ατομικής ή εταιρικής επιχείρησης, η εισφορά βεβαιώνεται στο όνομα της νέας εταιρίας που προέρχεται από τη μετατροπή ή συγχώνευση.

2. Για τον υπολογισμό της εισφοράς εκδίδεται εκκαθαριστικό σημείωμα, αντίγραφο του οποίου αποστέλλεται στον υπόχρεο.

3. Η προθεσμία άσκησης προσφυγής ή υποβολής αίτησης για διοικητική επίλυση της διαφοράς, καθώς και η άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου, δεν αναστέλλει τη βεβαίωση και την είσπραξη της οφειλής που βεβαιώνεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 50, 50α, 51, 52, 53, 59, 65, 68, 69 του ν.δ. 3323/1955, του άρθρου 16 του ν.δ. 3843/1958, του άρθρου 1 του ν.δ. 4600/1966, καθώς και του ν. 4125/1960 (ΦΕΚ Α'/202), όπως

ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως και για την επιβολή αυτής της εισφοράς, επιφυλασσομένων όσων ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους. Η εισφορά, που προκύπτει μετά από έλεγχο που διενεργείται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, μπορεί να επιβάλλεται και με το οικείο φύλλο ελέγχου της φορολογίας εισοδήματος.

Άρθρο 16
Καταβολή της εισφοράς

1. Η εισφορά, που επιβάλλεται με αυτόν το νόμο, καταβάλλεται σε πέντε (5) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του μήνα Ιουλίου 1990 και καθεμία από τις επόμενες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των επόμενων μηνών.

Όταν βεβαιώνεται εισφορά μετά από το μήνα Ιούλιο 1990, η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση και οι λοιπές στους υπόλοιπους τέσσερις (4) συνεχείς μήνες.

Αν το συνολικό ποσό της οφειλής δεν υπερβαίνει τις 30.000 δραχμές, καταβάλλεται εφάπαξ. Αν το συνολικό ποσό της οφειλής υπερβαίνει τις 30.000 δραχμές, το ποσό καθεμιάς από τις δόσεις δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τις 30.000 δραχμές.

2. Υπόχρεος σε καταβολή της εισφοράς είναι το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο στο όνομα του οποίου βεβαιώνεται αυτή. Αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν.δ. 3323/1955, η σύζυγος ευθύνεται για την καταβολή του ποσού της εισφοράς που προκύπτει με βάση το φόρο που αναλογεί στο συνολικό εισόδημά της.

Αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 2 ή 3 του άρθρου 6 του ν.δ. 3323/1955, η σύζυγος ευθύνεται εις ολόκληρον για την καταβολή της εισφοράς που αναλογεί επιμεριστικώς στο εισόδημά της.

Οι υπόχρεοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν.δ. 3323/1955 ευθύνονται εις ολόκληρον, με εκείνους που βαρύνονται με την εισφορά, για την καταβολή της, έχουν όμως δικαίωμα αναγωγής.

Σε περίπτωση θανάτου του υποχρέου, οι κληρονόμοι του ευθύνονται για την καταβολή της εισφοράς, ανάλογα με το ποσοστό της κληρονομικής τους μερίδας.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 4 του ν.1882/1990 (ΦΕΚ Α'/43) εφαρμόζονται αναλόγως και για την καταβολή της εισφοράς που επιβάλλεται με αυτόν το νόμο.

4. Η εισφορά που καταβάλλεται από τα υπόχρεα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 12 έως 16 του παρόντος, δεν αφαιρείται προκειμένου για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος.

Άρθρο 17
Απαλλαγή στρατιωτικού υλικού (F.M.S.) από το Φ.Π.Α.

1. Απαλλάσσεται από το Φ.Π.Α. εισαγωγής το στρατιωτικό υλικό που μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχει εισαχθεί από τις Ένοπλες Δυνάμεις, μέσα στα πλαίσια του ειδικού καθεστώτος πιστώσεων FOREIGN MILITARY SALES (F.M.S.) και για το οποίο εκκρεμούν στα τελωνεία τα οικεία τελωνειακά παραστατικά εισαγωγής.

2. Τυχόν καταβληθέντα ποσά δεν επιστρέφονται.

Άρθρο 18
Φόρος ακίνητης περιουσίας

Η παράγραφος 7 του άρθρου 15 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Των λοιπών από την 1η Ιανουαρίου 1991».

Άρθρο 19
Αναχρηματοδότηση παλαιών υψηλότοκων δανείων

1. Τα προβλεπόμενα από το ν.δ. 483/1974 ισχύουν αναλόγως και στις περιπτώσεις σύναψης νέων διακρατικών ή εμπορικών συμφωνιών ή δανείων, με όρους συμφερότερους των όρων παλαιότερων δανείων που συνήφθησαν στα πλαίσια της παρ.1 του άρθρου 1 του ανωτέρω ν.δ/τος, με σκοπό την αναχρηματοδότηση αυτών.

2. Με κοινές αποφάσεις των αρμόδιων υπουργών δύναται να παρέχεται στην Τράπεζα Ελλάδος ειδική εξουσιοδότηση για τη διενέργεια των σχετικών με τη σύναψη των νέων συμφωνιών ή δανείων διαπραγματεύσεων.

Άρθρο 20

1. Από την Α.Τ.Α. του Β' τετραμήνου του 1990 των απασχολουμένων στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα (όπως αυτός προσδιορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 1 του ν.1256/1982), αφαιρείται η επίπτωση, που έχουν στη διαμόρφωση του Δ.Τ.Κ. οι αυξήσεις της έμμεσης φορολογίας και των τιμολογίων των Δ.Ε.Κ.Ο..

Επίσης στην Α.Τ.Α. του Β' τετραμήνου των ως άνω απασχολουμένων συμψηφίζεται ποσοστό 2,5% από τις πέραν της Α.Τ.Α. του Α' τετραμήνου 1990 χορηγηθείσες, καθ' οιονδήποτε τρόπο, αυξήσεις, με εξαίρεση τις αυξήσεις λόγω προαγωγής, χρονοεπιδόματος και οικογενειακών βαρών.

Σε όσους εκ των ανωτέρω η πέραν της Α.Τ.Α. του Α' τετραμήνου χορηγηθείσα αύξηση είναι μικρότερη ποσοστού 2,5% συμψηφίζεται το μικρότερο τούτο ποσοστό.

2. Προκειμένου περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που καλύπτουν συγχρόνως μισθωτούς της αυτής κατηγορίας τόσο στον ευρύτερο δημόσιο όσο και τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας (τράπεζες, κ.λπ.), ο συμψηφισμός ισχύει για το σύνολο των μισθωτών και του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, που αφορά.

3. Με βάση την παράγραφο 1 και την πρόβλεψη για την αύξηση του Δ.Τ.Κ. στο Β'τετράμηνο του 1990 η Α.Τ.Α. του τετραμήνου αυτού για όλους τους ανωτέρω είναι μηδενική.

Άρθρο 21

1. Για όλους τους απασχολουμένους στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, με την εξαίρεση της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, οι αυξήσεις που θα δοθούν, για το Β' τετράμηνο του 1990, θα προσδιορισθούν με συμπληρωματική εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας.

2. Οι συμβαλλόμενοι στην ως άνω συλλογική σύμβαση εργασίας οφείλουν να λαβουν υπόψη τους την κρίσιμη φάση που διέρχεται η Ελληνική Οικονομία καθώς και την ανάγκη για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της.

Άρθρο 22

1. Στις συντάξεις και βοηθήματα του Δημοσίου, καθώς και στις συντάξεις που δεν καταβάλλονται μεν από το Δημόσιο, διέπονται όμως από το ίδιο νομικό καθεστώς βάσει ιδιαίτερων διατάξεων που είτε παραπέμπουν στις διατάξεις του Δημοσίου είτε τις επαναλαμβάνουν στα βασικά τους σημεία, όπως και στις συντάξεις των Ασφαλιστικών Οργανισμών, πλην Ι.Κ.Α., που ασφαλίζουν τους μισθωτούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 20.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται και στις επικουρικές συντάξεις, μερίσματα ή βοηθήματα των ταμείων επικουρικής ασφάλισης των απασχολούμενων στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, εφ' όσον ακολουθούν σύστημα Α.Τ.Α..

Άρθρο 23

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 4 του ν.1305/1982 για το Β' τετράμηνο του 1990 θα ληφθεί υπόψη η αύξηση που θα συνομολογηθεί με τη συμπληρωματική εθνική συλλογική σύμβαση που προβλέπει το άρθρο 21.

2. Για τους συνταξιούχους όμως του Ι.Κ.Α. τους προερχόμενους από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. και γενικότερα τον ευρύτερο δημόσιο τομέα εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 24
Κύρωση αποφάσεων

Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που ίσχυσαν οι ακόλουθες υπουργικές αποφάσεις:

1. Η κοινή απόφαση με αριθμ. 2015957/1797/0022/6-3-1990 (ΦΕΚ 140 Β') των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Εργασίας, Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας.
2. Η κοινή απόφαση με αριθμ. 2022372/2702/0022/3-4-1990 (ΦΕΚ 219 Β') των Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.
3. Η κοινή απόφαση με αριθμ. 2020331/2388/0022/30-3-1990 (ΦΕΚ 242 Β') των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας.
4. Η κοινή απόφαση με αριθμ. 2016616/1886/0022/6-3-1990 (ΦΕΚ 195 Β') των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.
5. Η κοινή απόφαση με αριθμ. 2016615/1885/0022/6-3-1990 (ΦΕΚ 195 Β') των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.
6. Η κοινή απόφαση με αριθμ. 2023150/2732/4-4-1990 (ΦΕΚ 219 Β) των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας.
7. Η κοινή απόφαση με αριθμ. 2022607/2661/0022/29-3-1990 (ΦΕΚ 250 Β') των Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.
8. Η κοινή απόφαση με αριθμ. οικ.2023829/2758/0022/4-4-1990 (ΦΕΚ 219 Β') των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.
9. Η απόφαση με αριθμό οικ. 2024387/2870/0022/5-4-90 του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 254/9-4-90 (τ. Β').

Άρθρο 25

1. Η κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών και Οικονομικών αριθ. Φ. 083-58/11.3.1988 (Φ.Ε.Κ. 177/Β/31.3.1988) ισχύει από 1.1.1988.

2. Εφεξής η αύξηση του επιδόματος υπηρεσίας αλλοδαπής του προσωπικού του Υπουργείου Εξωτερικών θα πραγματοποιείται με κανονιστικές αποφάσεις που προβλέπονται από την παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 1256/1982 και την παρ. 8 του άρθρου 3 του ν. 1288/1982.

Με τις αποφάσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο γίνεται εφεξής ο καθορισμός της εκτός έδρας αποζημίωσης και των λοιπών εξόδων των μελών της Κυβέρνησης, των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ., ο.τ.α. και λοιπών φορέων του δημόσιου τομέα που υπηρετούν ή αποστέλλονται στο εξωτερικό με ειδική αποστολή ή για εκτέλεση υπηρεσίας.

Άρθρο 26
Μισθολογικά θέματα

1. Στους εκπαιδευτικούς της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που ανήκουν στους κλάδους ΠΕ15, ΠΕ16, ΠΕ17 και ΠΕ18 του ν. 1566/1985 «Δομή και λειτουργία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κ.λπ.» (ΦΕΚ 167 Α') καταβάλλεται από της ενάρξεως της ισχύος του ν.1810/1988 «Συμπλήρωση και βελτίωση του ν.1505/1984 κ.λπ.» (ΦΕΚ 223/Α') ως επίδομα εξομάλυνσης, το επίδομα που προβλέπεται για τους εκπαιδευτικούς τετραετούς φοιτήσεως της κατηγορίας ΠΕ.

2. Καταβολές που έχουν γίνει κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος θεωρούνται νόμιμες.

Άρθρο 27
Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζεται από 10 Μαΐου 1990, ως εξής:

	ΕΙΔΟΣ	ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜ. ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓ. ΜΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΧ.	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
	(1)	(2)	(3)	(4)
α.	Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.31	70.000	χιλιόλιτρο
β.	Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ.μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	47.133	χιλιόλιτρο
γ.	Βενζίνη χωρίς μόλυβδο	27.10.00.33	37.822	χιλιόλιτρο
δ.	Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	47.034	χιλιόλιτρο
ε.	Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 του ν.3686/1957/(ΦΕΚ Α'/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 του ν.827/1978 (ΦΕΚ Α'/194)	27.10.00.35	31.618	χιλιόλιτρο
στ.	Ειδικό καύσιμο αεριωθουμένων τύπου βενζίνης	27.10.00.37	70.000	χιλιόλιτρο
ζ.	Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο που παραλαμβάνεται με τους όρους των διατάξεων του β.δ.57/24-1-67 (ΦΕΚ 14/67/Α')	27.10.00.25	4.000	μετρ.τόν.
η.	Φωτιστικό πετρέλαιο	27.10.00.55	57.656	μετρ.τόν.
θ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL),με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Α	27.10.00.69	18.853	χιλιόλιτρο
ι.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Β	27.10.00.69	19.116	χιλιόλιτρο

	(1)	(2)	(3)	(4)
ια.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος	27.10.00.69	19.116	χιλιόλιτρο
ιβ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) άλλο από εκείνο των περιπτώσεων θ', ι' και ια'	27.10.00.69	20.000	χιλιόλιτρο
ιγ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης «AUTOMOTIVE DIESEL»	27.10.00.59	19.322	χιλιόλιτρο
ιδ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	4.696	μετρ.τόν.
ιε.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	9.242	μετρ.τόν.
ιστ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	4.060	μετρ.τόν.
ιζ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	8.608	μετρ.τόν.
ιη.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	4.504	μετρ.τόν.
ιθ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4% κατά βάρος	27.10.00.79	9.220	μετρ.τόν.
κ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης άλλο από εκείνο των περιπτώσεων ιδ', ιε', ιστ', ιζ', ιη' και ιθ'	27.10.00.79	9.500	μετρ.τόν.
κα.	Προπάνιο	27.11.12.11 και 27.11.12.99	2.702	μετρ.τόν.
κβ.	Βουτάνιο	27.11.13.90	7.358	μετρ.τόν.
κγ.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου)	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	4.754	μετρ.τόν.
κδ.	Προπάνιο που παραλαμβάνεται απευθείας από βιομηχανίες προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για καύσιμη ύλη (άρθρο 2 του ν.δ. 4359/64 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1038/1980)	27.11.12.11 και 27.11.12.99	548	μετρ.τόν.
κε.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου) που παραλαμβάνεται με τις αναφερόμενες στο υπό στοιχ. κδ' διατάξεις	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	1.561	μετρ.τόν.
κστ.	Άσφαλτος οδοστρωσίας	27.13.20.00	4.114	μετρ.τόν.
κζ.	Απασφαλτωμένο μαζούτ (VACUUM GAS OIL)	27.10.00.79	7.942	μετρ.τόν.

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1β, 1γ και 1δ εισπράττεται, για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου, μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 10 Μαΐου 1990.

Άρθρο 28
Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζεται από 11 Μαΐου 1989 μέχρι και 27 Ιουνίου 1989, ως εξής:

	ΕΙΔΟΣ	ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜ. ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓ. ΜΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΧ.	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
	(1)	(2)	(3)	(4)
α.	Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.31	45.000	χιλιόλιτρο
β.	Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ.μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	17.229	χιλιόλιτρο
γ.	Βενζίνη χωρίς μόλυβδο	27.10.00.33	10.463	χιλιόλιτρο
δ.	Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	18.681	χιλιόλιτρο
ε.	Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 του ν.3686/1957/(ΦΕΚ Α'/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 του ν.827/1978 (ΦΕΚ Α'/194)	27.10.00.35	2.504	χιλιόλιτρο
στ.	Ειδικό καύσιμο αεριωθουμένων τύπου βενζίνης	27.10.00.37	45.000	χιλιόλιτρο
ζ.	Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο που παραλαμβάνεται με τους όρους των διατάξεων του β.δ.57/24-1-67 (ΦΕΚ 14/67/Α')	27.10.00.25	3.000	μετρ.τόν.
η.	Φωτιστικό πετρέλαιο	27.10.00.55	44.639	μετρ.τόν.
θ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL),με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος	27.10.00.69	9.472	χιλιόλιτρο

	(1)	(2)	(3)	(4)
ι.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος	27.10.00.69	9.354	χιλιόλιτρο
ια.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) άλλο από εκείνο των περιπτώσεων θ' και ι'	27.10.00.69	12.000	χιλιόλιτρο
ιβ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης «AUTOMOTIVE DIESEL»	27.10.00.59	9.354	χιλιόλιτρο
ιγ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	3.128	μετρ.τόν.
ιδ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	7.366	μετρ.τόν.
ιε.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	2.483	μετρ.τόν.
ιστ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	6.723	μετρ.τόν.
ιζ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	2.711	μετρ.τόν.
ιη.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4% κατά βάρος	27.10.00.79	7.092	μετρ.τόν.
ιθ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης άλλο από εκείνο των περιπτώσεων ιγ', ιδ', ιε', ιστ', ιζ', και ιη'.	27.10.00.79	12.500	μετρ.τόν.
κ.	Προπάνιο	27.11.12.11 και 27.11.12.99	4.895	μετρ.τόν.
κα.	Βουτάνιο	27.11.13.90	11.368	μετρ.τόν.
κβ.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου)	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	6.186	μετρ.τόν.
κγ.	Προπάνιο που παραλαμβάνεται απευθείας από βιομηχανίες προκειμένου να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για καύσιμη ύλη (άρθρο 2 του ν.δ. 4359/64 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1038/1980)	27.11.12.11 και 27.11.12.99	2.741	μετρ.τόν.
κδ.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου) που παραλαμβάνεται με τις αναφερόμενες στο υπό στοιχ. κγ' διατάξεις	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	2.993	μετρ.τόν.
κε.	Ἀσφαλτος οδοστρωσίας	27.13.20.00	1.939	μετρ.τόν.
κστ.	Απασφαλτωμένο μαζούτ (VACUUM GAS OIL)	27.10.00.79	5.836	μετρ.τόν.

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1β, 1γ και 1δ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

Ἀρθρο 29

Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζεται από 10 Οκτωβρίου 1989 μέχρι και 8 Δεκεμβρίου 1989 ως εξής:

	ΕΙΔΟΣ	ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜ. ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓ. ΜΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΧ.	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
	(1)	(2)	(3)	(4)
α.	Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.31	45.000	χιλιόλιτρο
β.	Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ.μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	23.333	χιλιόλιτρο
γ.	Βενζίνη χωρίς μόλυβδο	27.10.00.33	17.455	χιλιόλιτρο
δ.	Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	23.767	χιλιόλιτρο
ε.	Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 του ν.3686/1957/(ΦΕΚ Α'/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 του ν.827/1978 (ΦΕΚ Α'/194)	27.10.00.35	7.590	χιλιόλιτρο
στ.	Ειδικό καύσιμο αεριωθουμένων τύπου βενζίνης	27.10.00.37	45.000	χιλιόλιτρο
ζ.	Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο που παραλαμβάνεται με τους όρους των διατάξεων του β.δ.57/24-1-67 (ΦΕΚ 14/67/Α')	27.10.00.25	3.000	μετρ.τόν.
η.	Φωτιστικό πετρέλαιο	27.10.00.55	38.726	μετρ.τόν.
θ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL),με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Α	27.10.00.69	2.253	χιλιόλιτρο

	(1)	(2)	(3)	(4)
ι.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Β	27.10.00.69	1.665	χιλιόλιτρο
ια.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος	27.10.00.69	5.444	χιλιόλιτρο
ιβ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) άλλο από εκείνο των περιπτώσεων θ', ι' και ια'	27.10.00.69	5.500	χιλιόλιτρο
ιγ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης «AUTOMOTIVE DIESEL»	27.10.00.59	2.343	χιλιόλιτρο
ιδ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	1.268	μετρ.τόν.
ιε.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	5.061	μετρ.τόν.
ιστ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	632	μετρ.τόν.
ιζ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	4.426	μετρ.τόν.
ιη.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	1.523	μετρ.τόν.
ιθ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4% κατά βάρος	27.10.00.79	5.411	μετρ.τόν.
κ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης άλλο από εκείνο των περιπτώσεων ιδ', ιε', ιστ', ιζ', ιη' και ιθ'	27.10.00.79	7.000	μετρ.τόν.
κα.	Προπάνιο	27.11.12.11 και 27.11.12.99	2.702	μετρ.τόν.
κβ.	Βουτάνιο	27.11.13.90	7.358	μετρ.τόν.
κγ.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου)	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	4.754	μετρ.τόν.
κδ.	Προπάνιο που παραλαμβάνεται απευθείας από βιομηχανίες προκειμένου να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για καύσιμη ύλη (άρθρο 2 του ν.δ. 4359/64 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1038/1980)	27.11.12.11 και 27.11.12.99	548	μετρ.τόν.
κε.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου) που παραλαμβάνεται με τις αναφερόμενες στο υπό στοιχ. κδ' διατάξεις	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	1.561	μετρ.τόν.
κστ.	Άσφαλτος οδοστρωσίας	27.13.20.00	235	μετρ.τόν.
κζ.	Απασφαλτωμένο μαζούτ (VACUUM GAS OIL)	27.10.00.79	4.166	μετρ.τόν.

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1β, 1γ και 1δ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

Άρθρο 30
Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζεται από 25 Μαΐου 1990, ως εξής:

	ΕΙΔΟΣ	ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜ. ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓ. ΜΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΧ.	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
	(1)	(2)	(3)	(4)
α.	Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.31	70.000	χιλιόλιτρο
β.	Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ.μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	45.900	χιλιόλιτρο
γ.	Βενζίνη χωρίς μόλυβδο	27.10.00.33	36.466	χιλιόλιτρο
δ.	Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10.00.35	45.818	χιλιόλιτρο
ε.	Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 του ν.3686/1957/(ΦΕΚ Α'/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 του ν.827/1978 (ΦΕΚ Α'/194)	27.10.00.35	30.402	χιλιόλιτρο

	(1)	(2)	(3)	(4)
στ.	Ειδικό καύσιμο αεριωθουμένων τύπου βενζίνης	27.10.00.37	70.000	χιλιόλιτρο
ζ.	Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο που παραλαμβάνεται με τους όρους των διατάξεων του β.δ.57/24-1-67 (ΦΕΚ 14/67/Α')	27.10.00.25	4.000	μετρ.τόν.
η.	Φωτιστικό πετρέλαιο	27.10.00.55	58.528	μετρ.τόν.
θ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL),με περιεκτικότητο σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Α	27.10.00.69	19.791	χιλιόλιτρο
ι.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος τύπου Β	27.10.00.69	20.068	χιλιόλιτρο
ια.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος	27.10.00.69	20.068	χιλιόλιτρο
ιβ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) άλλο από εκείνο των περιπτώσεων θ', ι' και ια'	27.10.00.69	21.000	χιλιόλιτρο
ιγ.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης «AUTOMOTIVE DIESEL»	27.10.00.59	20.235	χιλιόλιτρο
ιδ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	4.817	μετρ.τόν.
ιε.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	10.636	μετρ.τόν.
ιστ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	4.177	μετρ.τόν.
ιζ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10.00.79	9.997	μετρ.τόν.
ιη.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10.00.79	4.511	μετρ.τόν.
ιθ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4% κατά βάρος	27.10.00.79	10.628	μετρ.τόν.
κ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης άλλο από εκείνο των περιπτώσεων ιδ', ιε', ιστ', ιζ', ιη' και ιθ'.	27.10.00.79	11.000	μετρ.τόν.
κα.	Προπάνιο	27.11.12.11 και 27.11.12.99	2.702	μετρ.τόν.
κβ.	Βουτάνιο	27.11.13.90	7.358	μετρ.τόν.
κγ.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου)	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	4.754	μετρ.τόν.
κδ.	Προπάνιο που παραλαμβάνεται απευθείας από βιομηχανίες προκειμένου να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για καύσιμη ύλη (άρθρο 2 του ν.δ. 4359/64 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρ. 5 του ν. 1038/1980)	27.11.12.11 και 27.11.12.99	548	μετρ.τόν.
κε.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου) που παραλαμβάνεται με τις αναφερόμενες στο υπό στοιχ. κδ' διατάξεις	27.11.12.99 27.11.13.90 27.11.19.00	1.561	μετρ.τόν.
κστ.	Άσφαλτος οδοστρωσίας	27.13.20.00	5.777	μετρ.τόν.
κζ.	Απασφαλτωμένο μαζούτ (VACUUM GAS OIL)	27.10.00.79	9.588	μετρ.τόν.

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1β, 1γ και 1δ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 25 Μαΐου 1990.

Άρθρο 31
Ατέλεια αυτοκινήτων των ναυτικών

1. Τα στοιχεία (α) και (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 της Δ.246/88 απόφασης Υπουργού Οικονομικών, που κυρώθηκε με το ν.1839/1989 (ΦΕΚ 90), αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«α. Ο δικαιούχος να έχει πραγματική θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον επί είκοσι τέσσερις (24) μήνες, συνεχείς ή όχι, κατά την τελευταία πενταετία, πριν από την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου, ναυτολογημένος σε εμπορικά πλοία γραμμών εξωτερικού.

β. Κατά την παραπάνω τελευταία πενταετία, ο δικαιούχος να έχει εισαγάγει και δραχμοποιήσει, ως ναυτικός, συνάλλαγμα που να καλύπτει τη φορολογητέα αξία του αυτοκινήτου, όπως αυτή καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 363/1976.»

2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 της Δ.246/88 απόφασης Υπουργού Οικονομικών «τετραετία» γίνεται «πενταετία».

Άρθρο 32
Διαδικασία ατέλειας αυτοκινήτων

1. Στην παρ. 4 του άρθρου 16 του ν.1798/1988 (ΦΕΚ 166Α), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.3 του άρθρου 23 του ν.1882/1990 (ΦΕΚ 43Α) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Θετικές γνωματεύσεις των αρμόδιων υγειονομικών επιτροπών για ατελή εισαγωγή επιβατικών αυτοκινήτων από αναπήρους που έχουν εκδοθεί με βάση τον πίνακα νόσων και αναπηριών που είναι προσαρτημένος στο π.δ. 1285/1981 (ΦΕΚ 314Α), γίνονται δεκτές από τις τελωνειακές αρχές, εφ' όσον έχουν εκδοθεί μέχρι 30-4-1990 και η αποδοχή του τελωνειακού παραστατικού για τον τελωνισμό του αυτοκινήτου γίνει μέχρι 31-12-1990.»

2. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η αριθμ. Δ.697/35/20-3-1990 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών (ΦΕΚ 190Β/23-3-1990).

3. Η παρ. 2 του άρθρου 3 της απόφασης του Υπουργού Οικονο-

μικών αριθμ. Δ.697/35/20-3-1990 (ΦΕΚ 190Β/23-3-1990) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Θετικές γνωματεύσεις των αρμόδιων υγειονομικών επιτροπών, που αφορούν αναπήρους της προηγούμενης παραγράφου, γίνονται δεκτές από τις τελωνειακές αρχές, εφ' όσον η αίτηση του ενδιαφερομένου για εξέταση έχει αποδεδειγμένα κατατεθεί στην αρμόδια για την εξέτασή του υγειονομική επιτροπή μέχρι 30-4-1990 και η αποδοχή του τελωνειακού παραστατικού για τον τελωνισμό του αυτοκινήτου γίνει μέχρι 31-12-1990».

Άρθρο 33
Μετοικεσία

Οι διατάξεις της Δ.245/11/1-3-88 ΑΥΟ που κυρώθηκε με το ν.1839/1989 (ΦΕΚ 90/Α/7-4-89), όπως ισχύουν σήμερα, τροποιούνται ως ακολούθως:

1. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Σε τέτοιες περιπτώσεις σωρευτικής χορήγησης των απαλλαγών, μπορεί να χορηγηθεί απαλλαγή με βάση την παρούσα απόφαση, για ποσότητες τετραπλάσιες εκείνων που προβλέπονται στη στήλη ΙΙ της παραγράφου 1 του άρθρου 60 του ν.1402/1983 (ΦΕΚ 167), εφ' όσον αυτές εισάγονται από χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ)».

2. Το στοιχείο (γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ. τα οινοπνευματώδη προϊόντα, ο καπνός και τα προϊόντα καπνού, με εξαίρεση τις ποσότητες που προβλέπονται στη στήλη Ι της παραγράφου 1 του άρθρου 60 του ν.1402/1983 (ΦΕΚ 167) και στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 29 της παρούσας απόφασης».

3. Στο άρθρο 7 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Με εξαίρεση τα «μέσα μεταφοράς», όπως αυτά ορίζονται στο στοιχείο (θ) περίπτωση (ιι) της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της ίδιας απόφασης, δεν θα υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου αυτού τα προσωπικά είδη που εισάγονται ή έχουν εισαχθεί από χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ) με τις απαλλαγές των άρθρων 3 και 13 της παρούσας απόφασης».

4. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρωπαϊκών νομισματικών μονάδων γίνεται τριακόσιεςπενήντα (350) ευρωπαϊκές νομισματικές μονάδες.

5. Το στοιχείο (α) της παραγράφου 3 του άρθρου 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α. βρίσκονταν στην κυριότητα και χρησιμοποιούνταν από το δικαιούχο πρόσωπο στον τόπο της συνήθους κατοικίας του πριν από τη δημιουργία της δευτερεύουσας κατοικίας του στην Ελλάδα».

6. Το στοιχείο (α) της παραγράφου 3 του άρθρου 20 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α. βρίσκονταν στην κυριότητα και χρησιμοποιούνταν από το δικαιούχο πρόσωπο στον τόπο της προηγούμενης δευτερεύουσας κατοικίας του πριν από την εγκατάλειψή της».

7. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 21 καταργούνται και η αρίθμηση των παραγράφων 3 και 4 του ίδιου άρθρου γίνεται αντίστοιχα 1 και 2.

8. Η παράγραφος 1 του άρθρου 29 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα στοιχεία εκείνα, που είναι απαραίτητα για να διαπιστωθεί, αν ένα πρόσωπο θεμελιώνει δικαίωμα απαλλαγής με βάση τις διατάξεις των κεφαλαίων Β',Γ',Ε',ΣΤ' και Η' της παρούσας απόφασης και συντρέχουν οι κατά περίπτωση απαιτούμενες προϋποθέσεις, θα βεβαιώνονται με πιστοποιητικό της Ελληνικής Προξενικής Αρχής του τόπου της συνήθους κατοικίας του ή της διαμονής του (ανάλογα με την περίπτωση) στο εξωτερικό. Για την έκδοση του πιστοποιητικού αυτού οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να προσκομίζουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά που θα αποδεικνύουν ότι είναι δικαιούχα πρόσωπα και συντρέχουν στο πρόσωπό τους οι απαιτούμενες προϋποθέσεις. Για τη χορήγηση των απαλλαγών των παραπάνω κεφαλαίων, μαζί με το πιστοποιητικό αυτό θα πρέπει οι ενδιαφερόμενοι να προσκομίζουν στην αρμόδια τελωνειακή αρχή και κατάσταση, στην οποία θα αναφέρονται αναλυτικά όλα τα προς εισαγωγή προσωπικά τους είδη».

Άρθρο 34
Πάγιο τέλος χαρτοσήμου επιτηδευματιών

1. Το πάγιο τέλος, που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43Α) για κάθε υποκατάστημα, επιβάλλεται και στην περίπτωση, που το υποκατάστημα ιδρύεται συγχρόνως με την υποβολή εκ μέρους των υποχρέων της δήλωσης έναρξης δραστηριότητας.

2. Σε περίπτωση που επιχείρηση μεταφέρει την έδρα της ή την επαγγελματική της εγκατάσταση σε τόπο, που κατά τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 1882/1990 προβλέπεται μεγαλύτερο πάγιο τέλος, καταβάλλεται η διαφορά του πάγιου τέλους κατά την έκδοση της σχετικής βεβαίωσης περί υποβολής δήλωσης μεταβολής δραστηριότητας.

3. Στα λοιπά πρόσωπα της κατηγορίας Ζ' της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν.1882/1990 περιλαμβάνονται και οι Ιδιότυπες Μεταφορικές Εταιρείες (Ι.Μ.Ε.) του ν. 383/1976 (ΦΕΚ 182Α), καθώς και οι ναυτικές εταιρείες του ν. 959/1979 (ΦΕΚ 192Α).

4. Οι βεβαιώσεις, που εκδίδονται συνεπεία υποβολής δήλωσης έναρξης δραστηριότητας από επιχειρήσεις, που προήλθαν από μετατροπή ή συγχώνευση κατά τις διατάξεις του ν.δ. 1297/1972 (ΦΕΚ 217Α), όπως ισχύει, δεν υπόκεινται στο πάγιο τέλος των διατάξεων της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 1882/1990.

5. Απαλλαγές από τέλη χαρτοσήμου, που προβλέπονται με τις ισχύουσες διατάξεις υπέρ ορισμένων προσώπων, δεν καταλαμβάνουν τα τέλη χαρτοσήμου των βεβαιώσεων της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 1882/1990.

Άρθρο 35
Ρυθμίσεις στη φορολογία εισοδήματος

1. Μετά την περίπτωση ι' της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα αφορολόγητα ποσά των περιπτώσεων α' έως και ε' καθώς και ι' αυτής της παραγράφου υπολογίζονται μόνο για τα ποσά των αντίστοιχων δαπανών που έχουν αναγραφεί στην αρχική δήλωση που υποβάλλεται από τον υπόχρεο και εφ' όσον είχαν συνυποβληθεί με αυτήν τα οικεία δικαιολογητικά που αποδεικνύουν την καταβολή τους.»

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνει τις συμπληρωματικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που υποβάλλονται στις αρμόδιες φορολογικές αρχές από τη δημοσίευση αυτού του νόμου και στο εξής.

3. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 8 του ν.δ. 3323/1955 τα εδάφια τρίτο, τέταρτο και πέμπτο της περίπτωσης δ' έχουν όπως αυτά διαμορφώθηκαν στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 του π.δ. 129/1989, με τις διατάξεις της παραγράφου 3 της 1105403/2049/Α0012 από 3 Οκτωβρίου 1989 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, η οποία κυρώθηκε με την περίπτωση θ' της παραγράφου 9 του άρθρου 51 του ν. 1882/1990.

Επίσης, στην υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν.δ. 3323/1955 τα εδάφια τρίτο, τέταρτο και πέμπτο έχουν όπως αυτά διαμορφώθηκαν στην υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του π.δ. 129/1989 με τις διατάξεις της παραγράφου 4 της απόφασης που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο.

4. Τα εδάφια τέταρτο, πέμπτο και έκτο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 7 του άρθρου 8 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίστανται ως εξής:

«Επίσης, τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται από το φορολογούμενο μέχρι ποσοστό 15% του συνολικού φορολογούμενου εισοδήματός του, λόγω χορηγίας προς τα μη κερδοσκοπικού χα-

ρακτήρα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που νόμιμα υφίστανται ή συνιστώνται εφ' όσον επιδιώκουν σκοπούς πολιτιστικούς. Πολιτιστικοί σκοποί είναι, ιδίως, η καλλιέργεια, η προαγωγή και διάδοση των γραμμάτων, της μουσικής, του χορού, του θεάτρου, του κινηματογράφου, της ζωγραφικής, της γλυπτικής και των τεχνών γενικότερα, καθώς και η ίδρυση, επέκταση και συντήρηση των αναγνωρισμένων ιδιωτικών μουσείων, όπως τέχνης, φυσικής ιστορίας, εθνολογικών και λαογραφικών.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζονται, μετά από έλεγχο του Υπουργείου Πολιτισμού, τα νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν πολιτιστικούς σκοπούς, για την εφαρμογή αυτών των διατάξεων.

Όταν τα ποσά των δωρεών και των χορηγιών αυτής της περίπτωσης, με εξαίρεση τις δωρεές που καταβάλλονται στους δωρεοδόχους του πρώτου εδαφίου, υπερβαίνουν τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) δραχμές ετησίως, λαμβάνονται υπόψη μόνο εφ' όσον έχουν κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Τα χρηματικά ποσά αυτών των δωρεών και χορηγιών δεν πρέπει να έχουν εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος.

Το αφορολόγητο ποσό αυτής της περίπτωσης, που προέρχεται από δωρεές ή χορηγίες χρηματικών ποσών, δεν μπορεί να υπερβεί ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του εισοδήματος που προκύπτει σε περίπτωση εφαρμογής της διάταξης της παραγράφου 7 του άρθρου 5».

5. Τα δύο τελευταία εδάφια της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίστανται ως εξής:

«Επίσης, τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται μέχρι ποσοστό 15% του συνολικού καθαρού εισοδήματος ή κερδών που προκύπτουν από ισολογισμούς, λόγω χορηγίας προς τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που νόμιμα υφίστανται ή συνιστώνται, εφ' όσον επιδιώκουν σκοπούς πολιτιστικούς. Πολιτιστικοί σκοποί είναι, ιδίως, η καλλιέργεια, η προαγωγή και διάδοση των γραμμάτων, της μουσικής, του χορού, του θεάτρου, του κινηματογράφου, της ζωγραφικής, της γλυπτικής και των τεχνών γενικότερα, καθώς και η ίδρυση, επέκταση και συντήρηση των αναγνωρισμένων ιδιωτικών μουσείων, όπως τέχνης, φυσικής ιστορίας, εθνολογικών και λαογραφικών.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζονται, μετά από έλεγχο του Υπουργείου Πολιτισμού, τα νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν πολιτιστικούς σκοπούς, για την εφαρμογή αυτών των διατάξεων.

Όταν τα ποσά των δωρεών και των χορηγιών αυτής της περίπτωσης, με εξαίρεση τις δωρεές που καταβάλλονται στους δωρεοδόχους του πρώτου εδαφίου, υπερβαίνουν τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) δραχμές ετησίως, λαμβάνονται υπόψη μόνο εφ' όσον έχουν κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Τα χρηματικά ποσά αυτών των δωρεών και χορηγιών δεν πρέπει να έχουν εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε φυσικό πρόσωπο, για το οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, έχει υποχρέωση να υποβάλλει δήλωση, εφ' όσον το ετήσιο φορολογούμενο εισόδημά του υπερβαίνει το ποσό των τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών.»

7. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται, μετά την περίπτωση ζ', τελευταίο εδάφιο, ως εξής:

«Ειδικώς, προκειμένου για τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία αποκτούν αποκλειστικώς εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, αυτά υποχρεούνται να υποβάλλουν δήλωση αν το ετήσιο φορολογούμενο εισόδημά τους υπερβαίνει το ποσό των οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμών, εφ' όσον έχουν την κατοικία τους στην Ελλάδα και δεν συντρέχει για αυτά τα πρόσωπα μία από τις πιο πάνω περιπτώσεις α', β', στ' ή ζ' αυτής της παραγράφου.»

8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η δήλωση υποβάλλεται, σε δύο αντίτυπα, αυτοπροσώπως από τον υπόχρεο ή από πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από αυτόν ή ταχυδρομείται επί αποδείξει στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, που είναι αρμόδιος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13, μέχρι τις 25 Φεβρουαρίου του οικείου οικονομικού έτους.»

9. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 12 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η δήλωση συντάσσεται εις διπλούν σε έντυπα που παρέχονται δωρεάν από το Δημόσιο, υπογράφονται και τα δύο αντίτυπα από τον υπόχρεο και, εφ' όσον δηλώνονται και εισοδήματα της συζύγου, υπογράφονται και από αυτή.»

10. Οι διατάξεις των παραγράφων 6,7,8 και 9 ισχύουν από το οικονομικό έτος 1991 για τα εισοδήματα που αποκτούν οι υπόχρεοι από 1 Ιανουαρίου 1990 και στο εξής.

11. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου περιορίζεται σε: αα. δέκα τοις εκατό (10%) για το εισόδημα που προκύπτει από οικοδομές οι οποίες χρησιμοποιούνται για άλλες χρήσεις και ββ. πέντε τοις εκατό (5%) για το εισόδημα που προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α', β' και θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, όπως επίσης και για το εισόδημα που προκύπτει από τη διαφορά του μισθώματος και του υπομισθώματος ακινήτων που εκμισθώνονται για οποιαδήποτε χρήση.»

12. Η ισχύς των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1 Ιανουαρίου 1990 για τα εισοδήματα από ακίνητα που προκύπτουν και αποκτιούνται από την ημερομηνία αυτήν και μετά.

13. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 40 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται περίπτωση ε' ως εξής:

«ε) Ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) από τις κάθε είδους καθαρές αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές, αποζημιώσεις και συντάξεις που καταβάλλονται αναδρομικά, σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται, σε μισθωτούς ή συνταξιούχους με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, καθώς και από δεδουλευμένες καθαρές αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος, σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται, λόγω έκδηλης οικονομικής αδυναμίας του εργοδότη του και εφ' όσον έγινε επίσχεση της εργασίας από τους μισθωτούς ή αν ο εργοδότης κηρύχτηκε σε κατάσταση πτώχευσης.»

14. Το άρθρο 41 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 41
Χρόνος απόκτησης του εισοδήματος

1. Χρόνος απόκτησης του εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες θεωρείται ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε δικαίωμα είσπραξής του.

Ειδικά, προκειμένου για αποδοχές και συντάξεις, που καταβάλλονται σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται σε μισθωτούς ή συνταξιούχους, με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, χρόνος απόκτησής τους θεωρείται ο χρόνος στον οποίο εισπράττονται από τους δικαιούχους.

2. Ειδικά, για τις πρόσθετες αμοιβές και τις αποζημιώσεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, χρόνος απόκτησής τους είναι αυτός στον οποίο εισπράττονται από τους δικαιούχους. Κατ' εξαίρεση στην περίπτωση αυτήν, αν οι πρόσθετες αμοιβές ή οι αποζημιώσεις καταβάλλονται στους δικαιούχους σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται, με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, χρόνος απόκτησής τους είναι ο χρόνος στον οποίο εισπράττονται.

3. Αν ο δικαιούχος εισπράττει καθυστερημένα δεδουλευμένες αποδοχές, σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται, λόγω έκδηλης οικονομικής αδυναμίας του εργοδότη του και εφ' όσον έγινε επίσχεση της εργασίας από τους μισθωτούς ή αν ο εργοδότης κηρύχτηκε σε κατάσταση πτώχευσης, χρόνος απόκτησης αυτών των αποδοχών είναι ο χρόνος στον οποίο εισπράτ-

τονται.»

15. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 53 του ν.δ. 3323/1955 καταργείται.

16. Στο άρθρο 53 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται νέα παράγραφος 5, οι παράγραφοι 5 και 6 αυτού αναριθμούνται σε 6 και 7 αντιστοίχως και μετά από την παράγραφο 7 προστίθεται νέα παράγραφος 8, ως εξής:

«5. Ειδικώς, όταν στο φύλλο ελέγχου περιλαμβάνονται και εισοδήματα που προέρχονται από γεωργικές ή εμπορικές επιχειρήσεις ή από την άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος ή μόνο τέτοια εισοδήματα, που προέρχονται όμως αποκλειστικά από άσκηση επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία και στοιχεία της τρίτης κατηγορίας του κώδικα φορολογικών στοιχείων, η διοικητική επίλυση της διαφοράς γίνεται από επιτροπή που αποτελείται από τον αρμόδιο επιθεωρητή, τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή τους νόμιμους αναπληρωτές τους, από εκπρόσωπο του Εμπορικού και Βιομηχανικού ή Οικονομικού Επιμελητηρίου ή του εμπορικού ή επαγγελματικού συλλόγου της περιοχής, στην οποία εδρεύει η αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία.

Οι πιο πάνω φορείς ορίζουν τους εκπροσώπους τους με τους αναπληρωτές τους ύστερα από έγγραφο του προϊσταμένου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.

Η θητεία των εκπροσώπων του Εμπορικού και Βιομηχανικού ή Οικονομικού Επιμελητηρίου ή εμπορικού ή επαγγελματικού συλλόγου, καθώς και των νόμιμων αναπληρωτών τους, που μετέχουν στη διοικητική επίλυση της διαφοράς, είναι διετής και αρχίζει από την ημερομηνία που αυτοί ορίστηκαν ως εκπρόσωποι. Οι εκπρόσωποι των παραπάνω φορέων που δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι οφείλουν να δώσουν ενώπιον του αρμόδιου επιθεωρητή της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας τον όρκο του δημόσιου υπαλλήλου, συντασσομένης σχετικής πράξης.

Η εξέταση του αιτήματος για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς δεν κωλύεται αν απουσιάζει κατά τη συζήτηση ένα από τα τρία μέλη της επιτροπής.

Κατά τη συζήτηση της πρότασης για διοικητική επίλυση της διαφοράς παρίσταται ο φορολογούμενος αυτοπροσώπως ή με εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του κατά τις διατάξεις της παραγράφου 8. Αν δεν παραστεί ο φορολογούμενος ή εκπρόσωπός του κατά τη συνεδρίαση που έχει ορισθεί για την εξέταση της πρότασής του, η διοικητική επίλυση της διαφοράς ματαιώνεται.

8. Στα πρόσωπα που ορίζονται στην παράγραφο 5 αυτού του άρθρου για να εξετάζουν με δικαίωμα ψήφου το αίτημα διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, καθώς και στον υπάλληλο που ορίζεται για την τήρηση των πρακτικών, καταβάλλεται για κάθε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν, αποζημίωση, η οποία καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών. Με όμοιες αποφάσεις καθορίζεται η διαδικασία για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς, για τη λειτουργία της επιτροπής, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή αυτού του άρθρου.»

17. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 53 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Αν συμπέσουν οι απόψεις του υποχρέου και α) του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, όταν πρόκειται για πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση ή ελευθέριο επάγγελμα, τα οποία τηρούν κατά περίπτωση βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του κώδικα φορολογικών στοιχείων, β) δύο τουλάχιστον από τα μέλη της επιτροπής της προηγούμενης παραγράφου, όταν πρόκειται για φύλλα ελέγχου που αναφέρονται σε αυτή, συντάσσεται και υπογράφεται από όλα τα μέρη που μετείχαν στη διαδικασία πράξη επίλυσης της διαφοράς, με την αναγραφή της γνώμης τυχόν μειοψηφήσαντος μέλους της επιτροπής.»

18. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 53 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Αν υποβληθεί αίτημα για διοικητική επίλυση της διαφοράς με ιδιαίτερη αίτηση, η νόμιμη προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής αρχίζει από την επόμενη της ημέρας υπογραφής της πράξης ματαίωσης ή μερικής επίλυσης της διαφοράς.»

19. Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν. 1882/1990 αντικαθίστανται ως εξής:

«Σε βάρος των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, που καταβάλλουν ασφαλιστική αποζημίωση, χωρίς την προσκόμιση από το δικαιούχο των νόμιμων δικαιολογητικών, εκτός των προβλεπόμενων από το πρώτο εδάφιο κυρώσεων, επιβάλλεται και πρόστιμο που δεν μπορεί να είναι κατώτερο του φόρου προστιθέμενης αξίας, που αναλογεί στο ποσό της αποζημίωσης που δεν καλύπτεται με νόμιμα δικαιολογητικά των επιχειρήσεων που αποκατέστησαν τη ζημία. Για την επιβολή του προστίμου αυτού εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 47 του Κ.Φ.Σ.».

20. Οι φοροτεχνικοί υπάλληλοι, στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα επιθεωρητή με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά το χρονικό διάστημα που ασκούν τα καθήκοντα εξομοιούνται με προϊστάμενο διεύθυνσης αναφορικά με την καταβολή του επιδόματος θέσης.

21. Τα πρόσωπα που παραβαίνουν τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 1882/1990 ή δηλώνουν ανακριβή στοιχεία υπόκεινται για κάθε παράβαση σε πρόστιμο που ορίζεται στο άρθρο 73 του ν.δ. 3323/1955.

Άρθρο 36

Στο άρθρο 107 του ν.δ. 118/1973 (ΦΕΚ Α' 202) προστίθεται παράγραφος 4, της παραγράφου 4 αριθμουμένης ως 5, η οποία έχει ως εξής:

«4. Επιτρέπεται η απόδοση από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων χρηματικών ποσών που κατατίθενται σ' αυτό, λόγω χορηγίας προς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα, εφ' όσον επιδιώκουν σκοπούς πολιτιστικούς κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 7 του άρθρου 8 του ν.δ. 3323/1955, χωρίς την προσαγωγή πιστοποιητικού, με την απαραίτητη προϋπόθεση ότι τούτο θα ενημερώσει σχετικώς τον προϊστάμενο της αρμόδιας κατά τα άρθρα 66 και 87 Δ.Ο.Υ.».

Άρθρο 37
Υπολογισμός εκπιπτόμενων δαπανών επιχειρήσεων

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43Α) εφαρμόζονται μόνο στις τραπεζικές επιχειρήσεις, ισχύουν δε και για το οικονομικό έτος 1990.

2. Για τις λοιπές επιχειρήσεις που έχουν έσοδα απαλλασσόμενα του φόρου ή φορολογούμενα κατ' ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρεώσεως, για τον υπολογισμό του καθαρού κέρδους που υπόκειται σε φορολογία δεν εκπίπτουν από τα φορολογητέα ακαθάριστα έσοδα τα εξής ποσά δαπανών που επιβαρύνουν τα παραπάνω έσοδα:

α) Το ποσό των χρεωστικών τόκων που αναλογεί στα απαλλασσόμενα και κατ' ειδικό τρόπο φορολογούμενα, με εξάντληση της φορολογικής υποχρεώσεως, ακαθάριστα έσοδα, δι' επιμερισμού των τόκων αυτών μεταξύ των υποκειμένων σε φορολογία ακαθάριστων εσόδων και των παραπάνω εσόδων.

β) Το ποσό των λοιπών δαπανών της επιχειρήσεως που καθορίζεται σε ποσοστό πέντε στα εκατό (5%) στα αφορολόγητα και κατ' ειδικό τρόπο φορολογούμενα, με εξάντληση της φορολογικής υποχρεώσεως, ακαθάριστα έσοδα.

3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται σ' όλες τις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των φορολογικών αρχών, των διοικητικών δικαστηρίων και του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφ' όσον τα επί πλέον κέρδη, που προκύπτουν με το νέο τρόπο επιμερισμού των δαπανών, δηλωθούν εντός διμήνου από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος. Ο φόρος που θα προκύψει καταβάλλεται εφάπαξ με την υποβολή της δήλωσης χωρίς καμία κύρωση. Σ' αυτήν την περίπτωση τυχόν καταβληθέντα επί πλέον ποσά φόρου, λόγω επιμερισμού των δαπανών κατά διάφορο τρόπο με βάση τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος που έχει υποβληθεί, δεν επιστρέφονται ούτε συμψηφίζονται με άλλους οφειλόμενους φόρους.

Άρθρο 38
Ένσημο Ελληνικής Αστυνομίας

1. Καθιερώνεται ένσημο με την ονομασία «ΕΝΣΗΜΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ».

2. Το ένσημο αυτό εκτυπώνεται σε ειδικό χαρτί, έχει σχήμα ορθογώνιο, ύψος 0,035 μ. και πλάτος 0,029 μ. και φέρει την εξής παράσταση: Στο μέσο εικονίζεται το έμβλημα της Ελληνικής Αστυνομίας, στο πάνω μέρος αναγράφονται οι λέξεις «ΕΝΣΗΜΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ» και κάτω από το έμβλημα αναγράφεται η κλάση, στην οποία αντιστοιχεί.

3. Οι κλάσεις του ενσήμου είναι:
α. Κλάση δέκα δραχμών, χρώματος καφέ.
β. Κλάση είκοσι δραχμών, χρώματος κυανού.
γ. Κλάση εκατό δραχμών, χρώματος κίτρινου.

4. Η προμήθεια του ενσήμου και η διαχείρισή του ανατίθεται στο Ταμείο Αρωγής Αξιωματικών της πρώην Χωροφυλακής (Τ.Α.Α.Χ.). Τα έξοδα διοίκησης και διαχείρισης του ενσήμου καθορίζονται με αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου του παραπάνω ταμείου, στο οποίο συμμετέχει και εκπρόσωπος του Ε.Τ.Υ.Α.Π., οι οποίες εγκρίνονται ή τροποποιούνται από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Στο τέλος κάθε οικονομικού έτους το καθαρό προϊόν από την είσπραξη του ενσήμου αυτού, μετά την αφαίρεση των εξόδων διοίκησης και διαχείρισης, περιέρχεται στους εξής ασφαλιστικούς φορείς των πρώην Σωμάτων Ασφαλείας: Στο Ταμείο Αρωγής Οπλιτών Χωροφυλακής (Τ.Α.Ο.Χ.), στο Ταμείο Αρωγής Αξιωματικών Χωροφυλακής (Τ.Α.Α.Χ.) και στο Επικουρικό Ταμείο Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (Ε.Τ.Υ.Α.Π.).

5. Ο καταμερισμός του καθαρού προϊόντος από την είσπραξη του ενσήμου γίνεται κατά ποσοστό 68 στα εκατό στα δικαιούχα ταμεία της πρώην Χωροφυλακής (Τ.Α.Ο.Χ. - Τ.Α.Α.Χ.) και κατά ποσοστό 32 στα εκατό στο δικαιούχο ταμείο της πρώην Αστυνομίας Πόλεων. Το ποσό που αντιστοιχεί στο ποσοστό 68 στα εκατό επιμερίζεται περαιτέρω στα Τ.Α.Ο.Χ. και Τ.Α.Α.Χ. κατά τέσσερα πέμπτα και ένα πέμπτο αντίστοιχα.

6. Το ένσημο της Ελληνικής Αστυνομίας επικολλάται υποχρεωτικά:
α. Σε εγκλήσεις, που υποβάλλονται ή κατατίθενται σε υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας ή συντάσσονται σ' αυτές.
β. Σε βεβαιώσεις ή θεωρήσεις που γίνονται στο σώμα άλλου εγγράφου από υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας.
γ. Σε πιστοποιητικά, βεβαιώσεις ή αποδείξεις, που εκδίδονται από υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας.
δ. Σε άδειες που εκδίδονται από τις παραπάνω υπηρεσίες.
ε. Σε κάθε είδους αντίγραφα που εκδίδονται από υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας.
στ. Σε αντίτυπα συμβάσεων που καταρτίζονται μεταξύ των υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας και φυσικών ή νομικών προσώπων:
(1) Με απευθείας συμφωνία.
(2) Με πρόχειρο διαγωνισμό.
(3) Με δημόσιο διαγωνισμό.

7. Στις παραπάνω περιπτώσεις επικολλάται ένσημο της Ελληνικής Αστυνομίας ισόποσο με το προβλεπόμενο κατά περίπτωση για τα έγγραφα αυτά πάγιο τέλος χαρτοσήμου, χωρίς την κατά 20% υπέρ Ο.Γ.Α. προσαύξησή του.

8. Όπου στην κείμενη νομοθεσία για το ένσημο του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Μ.Τ.Σ.) αναφέρεται ο όρος «ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ», από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού νοείται η Ελληνική Αστυνομία.

9. Οι αστυνομικοί και πολιτικοί υπάλληλοι του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, οι οποίοι δεν είναι ασφαλισμένοι στο Μ.Τ.Σ., δεν υποχρεούνται να επικολλούν ένσημα του ταμείου αυτού σε κάθε είδους έγγραφα που αφορούν υπηρεσιακά τους θέματα.

10. Τα αποθέματα ενσήμων των πρώην Σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων χρησιμοποιούνται έως ότου εξαντληθούν.

11. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 1-1-1991.

12. Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου καταργούνται το ν.δ. 133/1946 (ΦΕΚ 301 Α') και ο α.ν. 116/1945 (ΦΕΚ 34 Α'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 19 του α.ν. 1494/1950 (ΦΕΚ 181 Α'), που κυρώθηκε με το ν. 1593/1950 (ΦΕΚ 296 Α').

Άρθρο 39
Ανασύσταση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Α. 1. Ανασυνιστάται το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ν.Σ.Κ.), ως ενιαία ανωτάτη του Κράτους αρχή, υπαγόμενο απευθείας στον Υπουργό Οικονομικών και διεπόμενο από τις μέχρι της καταργήσεώς του ισχύουσες διατάξεις, οι οποίες επαναφέρονται σε ισχύ, εκτός από τα άρθρα 5 παρ. 2 εδ. γ, 20, 21, 23, 24 παρ. 1 και 29 παρ. 2 του β.δ. 6/1961.

2. Συνιστώνται μία (1) οργανική θέση προέδρου και τρείς (3) οργανικές θέσεις αντιπροέδρων του Ν.Σ.Κ.. Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συνεστημένες οργανικές θέσεις του κυρίου και του διοικητικού προσωπικού των Νομικών Υπηρεσιών Διοίκησης μετατρέπονται σε θέσεις του κυρίου και διοικητικού προσωπικού του Ν.Σ.Κ. και καταλαμβάνονται αυτοδικαίως από τους κατέχοντες τις αντίστοιχες παλαιές θέσεις.

3. Οι επιτροπές του άρθρου 15 του π.δ. 671/1982 διατηρούνται σε ισχύ και η αρμοδιότητά τους εκτείνεται α) στην αποδοχή δικαστικών αποφάσεων ή άσκηση κατ' αυτών ενδίκων μέσων και β) στις εξώδικες υποθέσεις μέχρι του ποσού της καθ' ύλην αρμοδιότητας του μονομελούς πρωτοδικείου, με δυνατότητα παραπομπής, λόγω σπουδαιότητας της υπόθεσης, στο τμήμα ή στην Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ..

Β. 1. Με προεδρικά διατάγματα, εκδιδόμενα με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζονται και κατά τροποποίηση των κειμένων διατάξεων: η οργάνωση, συγκρότηση και λειτουργία του Ν.Σ.Κ., η κατανομή των αρμοδιοτήτων του Ν.Σ.Κ. στην Ολομέλεια, στα Τμήματα, στις επιτροπές της προηγούμενης παραγράφου Α.3, στον πρόεδρο, στους αντιπροέδρους, στην κεντρική υπηρεσία, στα γραφεία Ν.Σ.Κ., στα δικαστικά γραφεία του Ν.Σ.Κ., στους προϊσταμένους τους και στα λοιπά μέλη του κυρίου προσωπικού του Ν.Σ.Κ., η υπηρεσιακή κατάσταση, η επιθεώρηση, η μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη του κυρίου προσωπικού, καθώς και οι προϋποθέσεις, τα προσόντα συμμετοχής και ο τρόπος διεξαγωγής του διαγωνισμού προς πλήρωση κενών θέσεων δόκιμων δικαστικών αντιπροσώπων, η σύνθεση και η συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής, η σύνθεση, συγκρότηση και λειτουργία των υπηρεσιακών και πειθαρχικών συμβουλίων του κυρίου προσωπικού, η πειθαρχική δικαιοδοσία και διαδικασία τους και ο καθορισμός των όρων και προϋποθέσεων αναθέσεως της υπεράσπισεως υποθέσεων του Δημοσίου σε δικηγόρους στην ημεδαπή ή αλλοδαπή, ως και ο καθορισμός του ύψους της αμοιβής και του τρόπου εκκαθαρίσεώς της.

2. Με όμοιο προεδρικό διάταγμα ρυθμίζονται η οργάνωση, η λειτουργία, κατανομή θέσεων και επιλογή προϊσταμένων του διοικητικού προσωπικού, ως και η σύνθεση, συγκρότηση και λειτουργία των υπηρεσιακών και πειθαρχικών συμβουλίων του προσωπικού τούτου.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού μπορεί να οργανώνονται και διαρθρώνονται νομικά γραφεία Ν.Σ.Κ σε ν.π.δ.δ. και να συνιστώνται θέσεις νομικών συμβούλων του κράτους, παρέδρων και δικαστικών αντιπροσώπων.

Γ. 1. Για θέματα που αναφέρονται στο κύριο προσωπικό του Ν.Σ.Κ. και δεν ρυθμίζονται ειδικώς με τις διατάξεις που το διέπουν, εφαρμόζονται αναλόγως οι περί καταστάσεως δικαστικών λειτουργών εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

2. Η διάταξη του άρθρου 10 του ν. 1256/1982, το π.δ. 671/1982, με εξαίρεση τα άρθρα 15, 23 παρ. 2 και 32, εις τα οποία όπου αναφέρεται «συντονιστής» νοείται ο πρόεδρος του Ν.Σ.Κ., ως και κάθε άλλη διάταξη αντίθετη στις διατάξεις του παρόντος νόμου, καταργείται.

Άρθρο 40

Α. Λήξη θητείας μελών συλλογικών οργάνων και οργάνων διοικήσεως

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως λήγει αυτοδικαίως η θητεία των μελών όλων των συλλογικών οργάνων του Δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των λοιπών φορέων του δημόσιου τομέα, πλήν των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Εξαιρούνται τα αιρετά μέλη, τα μέλη των οποίων ο διορισμός γίνεται κατά τις κείμενες διατάξεις ως εκ της συγκεκριμένης θέσεως που κατέχουν ή με υπόδειξη επαγγελματικής οργανώσεως ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή ενώσεων αυτών, καθώς και τα μέλη των συλλογικών οργάνων διοικήσεως των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.. Για τη λήξη της κατά το προηγούμενο εδάφιο θητείας δεν καταβάλλεται οποιαδήποτε αποζημίωση.

2. Έως τον ορισμό νέων μελών, τα μέλη των οποίων η θητεία λήγει, σύμφωνα με την παρ. 1, εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους και να λαμβάνουν την αποζημίωση που τυχόν προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις. Ο ορισμός των νέων μελών γίνεται για το χρονικό διάστημα που απομένει έως τη λήξη της θητείας που προβλέπεται για κάθε συλλογικό όργανο από τις διατάξεις που το διέπουν.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, καθώς και για τα υπηρεσιακά συμβούλια, ως και για τα με οποιαδήποτε ονομασία συμβούλια ή επιτροπές κρίσεως θεμάτων υπηρεσιακής καταστάσεως πολιτικών υπαλλήλων του Δημοσίου, των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου και των λοιπών φορέων του δημόσιου τομέα, με εξαίρεση τα δικαστικά συμβούλια και τα υπηρεσιακά συμβούλια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

4. Με απόφαση του οικείου υπουργού και του υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, που εκδίδεται εφάπαξ εντός αποκλειστικής προθεσμίας τεσσάρων μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, επιτρέπεται η διεύρυνση της συγκροτήσεως των συλλογικών οργάνων της παρ. 1, με εξαίρεση τα αιρετά συλλογικά όργανα, τα νομαρχιακά συμβούλια της νομαρχίας και τα περιφερειακά συμβούλια της περιφέρειας.

5. Με απόφαση του αρμόδιου κατά περίπτωση οργάνου, που εκδίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, μπορεί να λήγει η θητεία, καθώς και η οποιαδήποτε σύμβαση παροχής υπηρεσιών των διοικητών, υποδιοικητών, προέδρων, αντιπροέδρων, εντεταλμένων ή διευθυνόντων συμβούλων, γενικών γραμματέων και αναπληρωτών ή βοηθών γενικών γραμματέων, ειδικών γραμματέων, γενικών διευθυντών και αναπληρωτών ή βοηθών γενικών διευθυντών και συντονιστών των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου και των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με εξαίρεση το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και εκείνους που τυχόν προήχθησαν στη θέση που κατέχουν από τον αμέσως κατώτερο βαθμό ή είναι αιρετοί. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

6. Η λήξη της θητείας ή η λύση της συμβάσεως επέρχεται από την κοινοποίηση της κατά την προηγούμενη παράγραφο αποφάσεως, χωρίς καταβολή οποιασδήποτε αποζημιώσεως.

7. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων 5 και 6 εφαρμόζονται και για τυχόν αναθέσεις καθηκόντων σε θέσεις της παρ.5.

Β. Υπηρεσιακά συμβούλια - Επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων

1. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 1586/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα υπηρεσιακά συμβούλια του προσωπικού των δημόσιων υπηρεσιών και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου είναι πενταμελή και αποτελούνται από:

α. Έναν αντιπρόεδρο, σύμβουλο ή πάρεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας ή αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου ή αρεοπαγίτη ή αντιπρόεδρο, σύμβουλο ή πάρεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή έναν πρόεδρο εφετών ή εφέτη των πολιτικών ή διοικητικών δικαστηρίων ή ένα σύμβουλο ή πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του ύστερα από πρόταση του προέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του γενικού επιτρόπου της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων και του προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κατά περίπτωση. Το αρμόδιο για τον ορισμό των μελών του υπηρεσιακού συμβουλίου όργανο απευθύνει σχετικό ερώτημα στον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος απευθύνεται προς επιλογή στο προσφορότερο κατά την κρίση του για το συγκεκριμένο σκοπό Σώμα. Ο πρόεδρος του οικείου δικαστηρίου ή ο πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους υποχρεούται να απαντήσει εντός μηνός από την περιέλευση σ' αυτόν του ερωτήματος.

Στα υπηρεσιακά συμβούλια που εδρεύουν εκτός νομού Αττικής επιτρέπεται ο ορισμός και προέδρων πρωτοδικών ή πρωτοδικών των πολιτικών ή διοικητικών δικαστηρίων, ύστερα από πρόταση του προϊσταμένου του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται το όργανο που κατά τις ισχύουσες διατάξεις ορίζει τα μέλη του υπηρεσιακού συμβουλίου, τηρουμένης της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου.

Ο δικαστικός λειτουργός ή ο σύμβουλος ή πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ορίζεται πρόεδρος του υπηρεσιακού συμβουλίου.

β. Δύο μόνιμους υπαλλήλους της οικείας υπηρεσίας με βαθμό Α'.

γ. Δύο αιρετούς εκπροσώπους των υπαλλήλων, που εκλέγονται με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία. Ο τρόπος, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις της εκλογής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.. Η γνώμη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. παρέχεται μέσα σε εύλογη προθεσμία που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 15 ημέρες. Μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής η απόφαση εκδίδεται και χωρίς τη γνώμη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.».

2. Όπου στην παρ. 3 του άρθρου 14 του ν.1586/1986 γίνεται λόγος για «τα υπό στοιχείο α' της παρ. 1 τακτικά μέλη», εφεξής νοούνται «τα υπό στοιχείο β' της παρ. 1 μέλη». Οι λέξεις «τρεις προϊσταμένους διευθύνσεων» του πρώτου εδαφίου της παρ.3 του άρθρου 14 του ν.1586/1986 αντικαθίστανται με τις λέξεις «δύο προϊσταμένους διευθύνσεων». Το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου καταργούνται και το τελευταίο εδάφιο αυτής αντικαθίσταται ως εξής: «Ως δεύτερο μέλος ορίζεται είτε υπάλληλος άλλου κλάδου που δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα του ίδιου υπηρεσιακού συμβουλίου είτε υπάλληλος άλλης δημόσιας υπηρεσίας είτε, για τα νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου, υπάλληλος άλλου νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου». Οι λέξεις «μέλη της περίπτωσης α' της παρ. 1» του τελευταίου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 14 του ν.1586/1986 αντικαθίστανται με τις λέξεις «μέλη της περίπτωσης β' της παρ. 1».

3. Οι διατάξεις του στοιχείου α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.1586/1986, όπως αντικαθίστανται με την παρ.1 του άρθρου αυτού, ισχύουν και για τα υπηρεσιακά συμβούλια της παρ.7 του ίδιου άρθρου του ν.1586/1986 πλην της Ε.Υ.Π.. Οι διατάξεις αυτές καθώς και του στοιχείου β' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 1586/1986 ισχύουν και για τα υπηρεσιακά συμβούλια του άρθρου 17 παρ. 1 του ν.1304/1982, του άρθρου 1 παρ. 1 εδάφ. α' και β' του π.δ.277/1984, όπως τροποποιήθηκε με το π.δ.188/1986, τα περιφερειακά και κεντρικά συμβούλια πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για τα οποία ως μόνιμοι υπάλληλοι της οικείας υπηρεσίας με βαθμό Α' νοούνται εκπαιδευτικοί λειτουργοί βαθμού Α' της αντίστοιχης βαθμίδας εκπαίδευσης που υπηρετούν στην οικεία εκπαιδευτική περιφέρεια. Οι συνεπεία των ρυθμίσεων της παραγράφου αυτής προσαρμογές στη συγκρότηση των υπηρεσιακών συμβουλίων γίνονται με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 14 του ν.1586/1986 ή βάσει ισχυουσών ιδίων διατάξεων.

4. Όταν τα υπηρεσιακά συμβούλια κρίνουν θέματα προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αντί των δύο αιρετών εκπροσώπων των μόνιμων υπαλλήλων, μετέχουν δύο αιρετοί εκ-

πρόσωποι του προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που εκλέγονται σύμφωνα με τις διατάξεις της περ.γ' της παρ.1 του άρθρου 14 του ν.1586/1986. Κατά την πρώτη εφαρμογή της διατάξεως αυτής ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις της παρ.10 του άρθρου 14 του ν.1586/1986.

5. Η θητεία των μελών των νέων υπηρεσιακών συμβουλίων, πλην των εκπροσώπων των υπαλλήλων σ'αυτά, λήγει την 31η Δεκεμβρίου του έτους 1992. Η θητεία των εκπροσώπων των υπαλλήλων λήγει όπως προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις. Τα υφιστάμενα υπηρεσιακά συμβούλια συνεχίζουν τη λειτουργία τους έως τον ορισμό νέων μελών στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος.

6. Ειδικότερα για το Υπουργείο Εξωτερικών, η σύνθεση των υπηρεσιακών συμβουλίων καθορίζεται ως εξής:

α) Ανώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο: Ένας αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου ως πρόεδρος, ένας σύμβουλος της Επικρατείας ή ένας αρεοπαγίτης και τρεις πρέσβεις ή πληρεξούσιοι υπουργοί α' ή β' τάξεως ως μέλη, ένας πρέσβυς ή πληρεξούσιος υπουργός α'ή β'τάξεως ως εισηγητής χωρίς δικαίωμα ψήφου. Χρέη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος του Διπλωματικού Κλάδου.

Προκειμένου περί κρίσεως θεμάτων καταστάσεως υπαλλήλων των Διοικητικών και Τεχνικών Κλάδων του Υπουργείου μετέχουν δύο από τους υπαλλήλους με πρεσβευτικό βαθμό ως μέλη και ένας υπάλληλος εκπρόσωπος του αντίστοιχου κλάδου υποδεικνυόμενος στον υπουργό από το διοικητικό συμβούλιο της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

β) Υπηρεσιακό Συμβούλιο: Ένας σύμβουλος της Επικρατείας ή αρεοπαγίτης ως πρόεδρος, τρεις πρέσβεις ή πληρεξούσιοι υπουργοί α'και β' τάξεως και ένας υπάλληλος εκπρόσωπος του αντίστοιχου κλάδου υποδεικνυόμενος στον υπουργό από το διοικητικό συμβούλιο της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης, ως μέλη, ο διευθυντής της διευθύνσεως προσωπικού ως εισηγητής χωρίς δικαίωμα ψήφου. Χρέη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος του Διπλωματικού Κλάδου από τη διεύθυνση προσωπικού.

Με απόφαση του Υπουργού των Εξωτερικών ορίζονται τα μέλη των ανωτέρω υπηρεσιακών συμβουλίων μετά των αναπληρωτών τους επί διετεί θητεία.

7. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου λήγει αυτοδικαίως η θητεία των προϊσταμένων οργανικών μονάδων του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ., οι οποίοι έχουν οριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9 και 14 του ν.1586/1986. Μέσα σε τρεις μήνες από τον ορισμό των μελών των νέων υπηρεσιακών συμβουλίων γίνεται ο ορισμός των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

8. Έως τον ορισμό προϊσταμένων σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι προϊστάμενοι, των οποίων λήγει η θητεία, εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους και να λαμβάνουν το επίδομα θέσεως του άρθρου 12 του ν.1586/1986.

9. Λήγει επίσης αυτοδικαίως από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου η θητεία των αντιπροέδρων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, των προϊσταμένων διευθύνσεων και γραφείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, των προϊσταμένων γραφείων φυσικής αγωγής και των προϊσταμένων διευθύνσεων ή τμημάτων της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που ανήκουν σε κλάδους εκπαιδευτικών λειτουργών. Έως την πλήρωση των θέσεων του προηγούμενου εδαφίου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, οι αντιπρόεδροι του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και οι προϊστάμενοι, των οποίων λήγει η θητεία, εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους και να λαμβάνουν οι τελευταίοι το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του ν. 1586/1986 επίδομα θέσεως. Η θητεία των σχολικών συμβούλων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία έχει λήξει κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή λήγει πριν την 31η Δεκεμβρίου 1990, παρατείνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 1990.

10. Η προθεσμία που προβλέπεται από την παρ.4 του άρθρου 14 του ν.1304/1982, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 56 του ν.1586/1986 για την υποβολή αιτήσεων για την επιλογή προϊσταμένων διευθύνσεων και γραφείων της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και γραφείων φυσικής αγωγής, ειδικά για το τρέχον έτος παρατείνεται και λήγει την ημερομηνία που θα οριστεί με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Μέχρι την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας αυτής μπορεί να υποβληθούν νέες αιτήσεις από ενδιαφερομένους να μετάσχουν στην προαναφερόμενη επιλογή. Ειδικά για το τρέχον έτος η κατάρτιση των πινάκων για τις θέσεις της παραγράφου αυτής γίνεται από το αρμόδιο συμβούλιο μέχρι την ημερομηνία που θα οριστεί με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

11. Αποφάσεις συλλογικών οργάνων του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των λοιπών φορέων του δημόσιου τομέα, η θητεία των μελών των οποίων λήγει σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, οι οποίες λήφθηκαν ή θα ληφθούν κατά το χρονικό διάστημα από 26-5-1990 και μέχρι την έκδοση της νέας απόφασης ορισμού μελών, εφ' όσον συνεπάγονται δυσμενείς υπηρεσιακές συνέπειες σε βάρος υπαλλήλων των οικείων υπηρεσιών ή οικονομική επιβάρυνση της οικείας υπηρεσίας, δύνανται να επανεξετάζονται και να ανακαλούνται ή τροποποιούνται ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή της υπηρεσίας. Αποφάσεις που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση δεν θίγονται, εφ' όσον δημιούργησαν δικαιώματα τρίτων, εκτός αν είναι παράνομες, με εξαίρεση τις τυχόν βάσει ειδικών διατάξεων μη υποκείμενες σε ανάκληση. Επανεξέταση όμως των αποφάσεων του αμέσως προηγούμενου εδαφίου επιτρέπεται για τη διαπίστωση τυχόν παρανομίας, οπότε κινούνται υποχρεωτικώς σε βάρος των μελών των συλλογικών οργάνων οι προβλεπόμενες από τις κείμενες διατάξεις διαδικασίες κυρώσεων.

12. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για τις γνωμοδοτήσεις των συλλογικών οργάνων και τις τυχόν εκτελεστές πράξεις που εκδόθηκαν με έρεισμα τις γνωμοδοτήσεις αυτές.

Άρθρο 41
Ποινικές δικονομικές διατάξεις

1. Η ποινική δίωξη για ποινικά αδικήματα, που προβλέπονται από το άρθρο 31 παρ. 1 περ. ζ' και η' του ν. 1591/1986, ενεργείται αυτεπάγγελτα μόλις διαπιστωθεί το αδίκημα, μετά από μηνυτήρια αναφορά από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) στον αρμόδιο εισαγγελέα του τόπου της κατοικίας του υπαιτίου ή της έδρας της επιχείρησης, χωρίς να απαιτείται οριστικοποίηση της σχετικής φορολογικής εγγραφής.

2. Η μη υποβολή της μηνυτήριας αναφοράς αποτελεί για τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα.

3. Η υποβολή της μηνυτήριας αναφοράς και η ποινική δίωξη δεν κωλύεται από την επίτευξη εξωδίκου ή κατά τις διατάξεις του ν.4600/1966 (ΦΕΚ 242 Α) λύσεως της φορολογικής διαφοράς.

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 31 του ν. 1591/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο δράστης των ποινικών αδικημάτων, που προβλέπονται στις περιπτώσεις ζ' και η' της προηγούμενης παραγράφου, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον ενός (1) έτους και με χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός (1) εκατομμυρίου δραχμών. Σε περίπτωση υποτροπής τα κατώτατα όρια των ποινών διπλασιάζονται. Ο δράστης των ποινικών αδικημάτων, που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και β' της ίδιας παραγράφου, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον έξι (6) μηνών. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο δράστης τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον ενός (1) μήνα.»

5. Οι ανωτέρω ποινές επιβάλλονται ανεξάρτητα από πρόσθετους φόρους και πρόστιμα που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.

6. Αρμόδιο κατά τόπο δικαστήριο για την εκδίκαση των παραπάνω αδικημάτων είναι το δικαστήριο που ορίζεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 32 του ν.1591/1986.

Άρθρο 42
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στα άρθρα αυτού.

Η ισχύς των άρθρων 2, 3 και 4 αρχίζει από 30 Απριλίου 1990.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1990

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ & ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΠΛ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΑΝΝΑ ΨΑΡΟΥΔΑ - ΜΠΕΝΑΚΗ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.
Αθήνα, 16 Ιουνίου 1990
Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ